

ரமணரும்

வேதாத்திரி மகரிஷியும்

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

இதனுள்ளே

1. ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் - ஒரு ஒப்பாய்வு
2. ரமணர் வாழ்க்கை வரலாறு
3. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்க்கை குறிப்பு
4. நான் யார் என்ற நல்வினா?
5. மரணத்திற்கு அஞ்சாத கடமை
6. முயற்சி அளவே ஞானத்தின் விளைவு!
7. குருவின் மேன்மை
8. மனதை அடக்கும் சாவி எது?
9. மௌனமே ஞானம்
10. மன ஒருமையே மனதின் வலுவாகும்
11. தற்சோதனையின் அவசியம்
12. ரமணரின் உபதேசங்கள்
13. வேதாத்திரி மகரிஷியின் உபதேசங்கள்
14. எண்ணத்தின் ஆற்றல்
15. அலைபாயும் மனதை எப்படி நிறுத்துவது?
16. மனமற்ற நிலை
17. கூர்தலறமா? செயல்விளைவா?
17. திருவண்ணாமலையும் ஆழியாரும்
18. ரமணர் - சித்பவானந்தர் - வேதாத்திரி மகரிஷி

மனித வாழ்வை உயர்வடையச் செய்யும் பல்வேறு அற்புதங்களை நிகழ்த்தியும், புரட்சிகளை செய்தும் ஆன்மிக கருத்துகளை பரப்பியும், முக்தியடைந்த மகான்களுள், பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

1.ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

ஒரு ஒப்பாய்வு

1. ரமணரின் 32 வயதில் வேதாத்திரி மகரிஷி தோன்றுகிறார்.
2. ரமணர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த காலம், 30.12.1879 முதல் 14-04-1950 வரை 71 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார்.
3. வேதாத்திரி மகரிஷி நிலவுலகில் நிலவிய காலம் 14.8.1911 – 28.03.2006 வரை 95 ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்தார்.
4. ரமணர் நடுத்தர குடும்பத்தில் பிறந்தவர். வேதாத்திரியோ வறுமையுள்ள ஏழை நெசவசளி குடும்பத்தில் பறந்தவர்.
5. ரமணர் பத்தாம் வகுப்பு வரை படித்தவர். வேதாத்திரியோ மூன்றாம் வகுப்பு வரைத்தான் படித்தார்.
6. இருவரும் மானுடம் காக்க வந்த மகா ஞானிகள். புது நெறி காட்டிய சிந்தனையாளர்கள்.
7. ரமணரும் வேதாத்திரியும் ஞானிகள் வரிசையிலும் வருபவர்கள்.
8. ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஒருவகைச் சித்தர்கள்.
9. இருவரும் தமிழகத்தில் அவதரித்த அவதாரப் புருஷர்கள்.
10. பக்தியில் தொடங்கி ஞானத்தில் முடிக்கிறார் ரமணர். ஞானத்தில் தொடங்கி ஞானத்தில் தொடர்கிறார் மகரிஷி.
11. ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஆன்மீக புரட்சியாளர்கள்.
12. ரமணரின் திருவண்ணாமலை ஆசிரமமும், வேதாத்திரியாரின் ஆழியார் ஆசிரமம் உலகப் புகழ் பெற்றவை.
13. ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் மாற்றி புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்க வந்த ஞானிகள்.
14. ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டினர்.
15. ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் பன்முக ஞானம் படைத்தவர்கள்.
16. துவைத தத்துவத்தில் தொடங்கி அத்வைதத்தில் முடிக்கிறார் ரமணர். அத்த்வைதத்தில் தொடங்கி அத்வைதத்தில் ஆழ்ந்து செல்கிறார் மகரிஷி.
17. மனம் ஒருமைப்பட தியானம் தேவை என்றார் ரமணர். தவம் செய்ய தவமுறைகளைப் பாடமாக்கி பயிற்சி கொடுக்கிறார் மகரிஷி.

18. ரமணர் தத்துவங்களை வேதாந்தமாகப் சொல்கிறார். மகரிஷி அவற்றை எல்லாம் சித்தாந்தமாக்குகின்றார்.
19. ரமணரின் கொடை - அருணாச்சல மகிமை. மகரிஷியின் கொடை - வேதாத்திரியம்.
20. மொழி வளம், கற்பனை நயம், சமூகப் பார்வை, பிரக்ஞையுடன் கூடிய சீற்றம் எல்லாம் இணைந்து- இணக்கமாகி, இவர்களை ஓர் இணையற்ற தத்துவஞானிகளாக ஆக்கியிருக்கின்றன.
21. எளிய சொற்களால் எழுச்சியூட்டும் இவர்களது எழுத்து வரிகளில் - மொழி வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய மேம்பாட்டிற்கும், உலக சமாதானத்திற்குமான உரத்த சிந்தனைகள் தெரிகின்றன.
22. ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் தாம் வாழ்ந்த முறையினால் இந்தத் தரணியைத் தட்டி எழுப்புவதைத் தலையாயக் கடமையாய்க் கொண்டிருந்தனர்.
23. ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் நான் யார்? என்ற தத்துவத்தை மானுடத்தில் விதைத்தவர்கள்
24. ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் துருப்பிடித்த வார்த்தைகளைத் தூரத் தள்ளி, சுறுசுறுப்புச் சொற்களுக்குச் சூடேற்றியவர்கள்!
25. இவர்களது தத்துவங்களில் நிறுத்தக் குறிகள் கூட நெருப்புத் திரிகள். இவர்கள் கவிதைகள், சொற்களில் வடித்த சுடுசோறு, சமுதாயம் பசியாறும்.
26. திருவண்ணாமலை ரமணர், தன் எழுதுகோலில் விட்டுவைத்த மையின் மிச்சத்தை, மகரிஷி தன் எழுதுகோலில் நிரப்பிக் கொண்டு முடித்து வைத்தார்.
27. ஒரு யுக விழிப்பை ஏற்படுத்துவதே இவர்களது இருவரது இலக்காக இருந்திருக்கிறது. ---- அந்த முயற்சியிலே இவர்களுக்கு வெற்றியும் கிடைத்தது.

இவ்வாறு பல ஒற்றுமையுடன் விளங்கும் மகான்கள் "ஞாலம் போற்றும் ஞானிகளாக" போற்றப்படுகிறார்கள். காலம் சில மகான்களை நிர்ணயத்தாற் போலவே, ரமணரையும் வேதாத்திரி மகரிஷியையும் நிர்ணயித்திருக்கிறது.

2.ரமணர் வாழ்க்கை வரலாறு

மதுரைக்குக் கிழக்கே முப்பது மைல் தொலைவிலுள்ள திருச்சுழி என்னும் கிராமத்தில் 1879-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 30-ஆம் நாள் ரமணர் பிறந்தார். பெற்றோர்கள் சுந்தரமய்யர் அழகம்மை ஆவர்.

ரமணருக்கு பெற்றோர் வைத்த பெயர் வேங்கட ராமன். அவருக்கு நாகசாமி என்ற மூத்த சகோதரரும் நாகசுந்தரம் என்ற இளைய சகோதரரும் உண்டு. அலமேலு இளைய சகோதரி.

ஸ்ரீ ரமணர் தந்தை மரணம்

திருச்சுழி பஞ்சாயத்துத் தலைவராயிருந்த சுந்தரமய்யர் இறந்தபோது ரமணருக்கு வயது பதினொன்று. தந்தையின் மரணம் - வாழ்வு, சாவு பற்றிய உண்மையை அவருக்கு உணர்த்தியது.

ரமணருக்கு விளையாட்டில் இருந்த அளவு விருப்பம் படிப்பில் இல்லாமல் போனது.

தந்தையின் மறைவுக்குப் பிறகு சுந்தரமய்யரின் சகோதரர்களான சுப்பையரும், நெல்லையப்பரும் அக்குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்.

ரமணர் மதுரையில் இருந்த சித்தப்பா சுப்பையர் வீட்டில் தங்கிப் படித்தார்.

ரமணரின் மனதில் “நான் யார்” என்ற கேள்வி தோன்றியது.

ஒருமுறை உறவுமுறைப் பெரியவர் ஒருவர் திருவண்ணாமலையில் இருந்து வந்திருக்க அவர் வாயிலாகத் திருவண்ணாமலை பற்றிய ஆவல் அதிகரித்தது.

பின்னர் [பெரியபுராணம்](#) போன்ற நூல்களைப் பயின்று வர, இறையடியார்கள் மீதும், இறைவனைப்பற்றி அறிதலிலும் நாட்டம் ஏற்பட்டது.

மதுரை [மீனாட்சி அம்மன்](#) கோவிலுக்குச் செல்லும் பழக்கமும் ஏற்பட்டது.

1896 ஜூலை மாதத்தில் ஒருநாள் வீட்டு மாடியில் இருந்த போது அவரை மரண பயம் கவ்விக் கொண்டது அவர் முழு உணர்வோடு இருந்தாலும் உடல் பிணம் போல் விறைத்துப் போனது.

அவருள் 'நான் என்பது என்ன?' என்ற கேள்வி எழுந்தது. உடம்பின் செய்கையில் இருந்து வேறுபட்டு இயங்கும் ஓர் ஆற்றல் அது என்று அவர் உணர்ந்தார். அந்த உணர்வு உறுதிப்பட அவருடைய மரணபயம் நீங்கியது.

அந்நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு சாதாரண வாழ்க்கை என்பது அவருக்கு இயலாது போயிற்று. அடிக்கடி அவருக்கு சமாதி அனுபவம் ஏற்பட்டது.

ரமணருக்கு படிப்பில் நாட்டம் குறைந்தது ஒருநாள் சுப்பையரைப் பார்க்க வந்த நண்பரொருவர் தாம் திருவண்ணாமலை சென்று வந்ததையும், அருணாசலேஸ்வரர் மகிமையையும் கூறக் கேட்டார் ரமணர்.

ரமணர் அப்போது பத்தாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த நண்பர் சொன்னதைக் கேட்டதிலிருந்து அவருக்குப் படிப்பில் நாட்டம் குறைந்தது.

[அருணாசலேஸ்வரர் அழைப்பு](#)

ரமணருக்கு மனம் முழுவதும் அருணாசல நினைவாயிருந்தது. திருவண்ணாமலையிலிருந்து தமக்கு அழைப்பு வந்ததாய் அவருக்குத் தோன்றியது.

வீட்டில் இருந்து கொஞ்சம் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டுச் சென்றார். 'நான் என் தகப்பனாரைத் தேடிக் கொண்டு அவரது உத்தரவின் பேரில் கிளம்பிவிட்டேன்.

இது நல்ல காரியத்தில் பிரவேசித்து இருக்கிறது. யாரும் இது குறித்து வருந்த வேண்டாம் என்பதே அக்கடிதத்தில் இருந்த செய்தி. தடைகள் பல கடந்து 1896 செப்டம்பர் முதலாம் நாள் அவர் திருவண்ணாமலையை அடைந்தார்.

நேராக கோவில் கருவறைக்குச் சென்று 'அப்பா, நான் வந்து விட்டேன் என்று தன் வருகையை அறிவித்தார்.

ரமணரின் ஆன்மீக தியானம் தொடக்கம்

சில மாதங்கள் உடலை மறந்து இதயத்தில் மூழ்கி இதய ஆனந்தத்தில் திளைத்தார். முழு மவுனத்தில் இருந்தார்.

அவ்வப்போது யாரேனும் ஒரு கவளம் உணவை அவருடைய வாயில் திணிப்பார்கள்.

அவர் உணவிட்டவரையும் அறியார், தாம் உண்டதையும் அறியார். ரமணரைத் தரிசிக்க பக்தர்கள் திரள் திரளாய் வந்தனர். அது அவருடைய தியானத்துக்கு இடையூறாக இருந்தது.

அவர் பாதாள லிங்கேசுவரர் கோயிலுக்குள் இருந்த குகையில் தியானத்தைத் தொடர்ந்தார்.

சேஷாத்திரி சுவாமிகள் மூலம் அவரது பெருமை மேலும் பரவலாயிற்று. மீனாட்சி அம்மாள் என்கிற பெண்மணி அவருக்குத் தொண்டு செய்து வந்தார்.

பிற்பாடு 'குருமூர்த்தம்', 'மாந்தோப்பு' என்று இடம் மாறி நிஷ்டையில் இருந்தார். பல குன்றுகளிலும், குகைகளிலும் தியானம்

செய்தார்.

தனது தாயாரின் அழைப்பை மறுத்த ரமணர்

ரமணரின் இருப்பிடம் தேடி அவரது தாயாரும், மூத்த சகோதரரும் அவரைக் காண வந்தனர்.

மகான் நிலையில் இருந்தவரைக் கண்டு வியந்தனர். தங்களுடன் ஊருக்கு வரும்படி அழைத்தனர். ஆனால், ரமணர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளை மறுத்துவிட்டார்.

ஸ்ரீ ரமணர் எழுதிய நூல்கள்

ரமணரின் முக்கியமான உபதேசம் 'நான் யார்' என்னும் ஆன்ம விசாரம். [ஞான மார்க்கத்தில்](#) தன்னை அறிதல் அல்லது [முக்தி](#) பெறுதலே இவ்வழியின் நோக்கம்.

[உபநிடதங்கள்](#) மற்றும் அத்வைத வேதாந்த நெறிகள் ஆகியவற்றின் சாரத்தினை இவரது உபதேசங்களில் காணலாம்.

இவரது உபதேசங்களின் தொகுப்பான 'நான் யார்?' என்ற புத்தகம் முதன்மையானதாகும்.

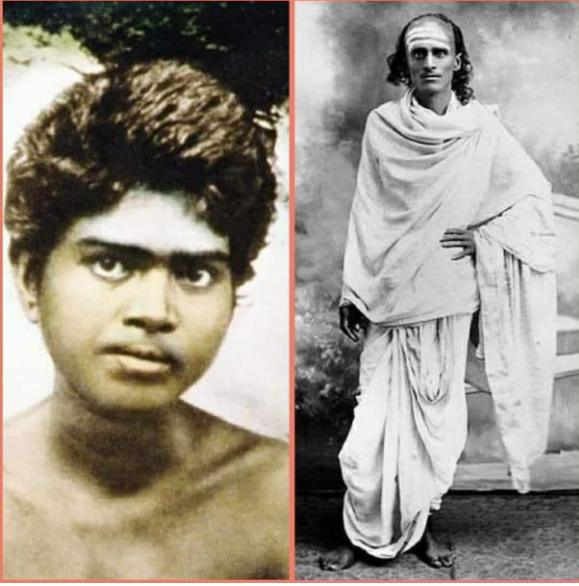
ஆதி சங்கரரின் ஆக்கமான 'ஆத்ம போதம்' தனை தமிழில் வெண்பாக்களாக ரமணர் வழங்கியுள்ளார்

- உபதேச உந்தியார்
- உள்ளது நாற்பது
- உள்ளது நாற்பது அனுபந்தம்
- ஏகான்ம பஞ்சகம்
- ஆன்ம வித்தை
- உபதேசத் தனிப்பாக்கள்
- ஸ்ரீ அருணாசல அக்ஷரமணமாலை
- ஸ்ரீ அருணாசல அஷ்டகம்
- ஸ்ரீ அருணாசல நவமணிமாலை
- ஸ்ரீ அருணாசல பதிகம்

- நான் யார்?
- விவேகதூடாமணி அவதாரிகை
- பகவத் கீதா ஸாரம்
- குரு வாசகக் கோவை
- ஸ்ரீ ரமண நூற்றிரட்டு

கணபதி முனிவரும் ரமணரும்

கணபதி முனிவர் மஹாபண்டிதர்

என்று புகழ் படைத்தவர்;

பெரிய கவி; மஹா தபஸ்வி.

இவர் பல்லாண்டுகள் கடுந்தவம் புரிந்தும் கருதிய பலன் கைக்கூடாது மனம் வருந்தி நின்றார்.

1907ஆம் ஆண்டு ஒரு நாள் திருவண்ணாமலைச் சுற்று வழியில்

ஒரு மண்டபத்தில் தியானித்திருந்த போது ஏதோவோர் தூண்டுதலால் இருக்கையை விட்டு எழுந்து கோவிலை நோக்கி நடந்தார்.

வழியிலே அருணாசலேசுவரர் ஊர்வலம் வருமிடத்தே சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

மறு நாள் மத்தியானம் மலை மீதுள்ள பிராமண சுவாமிகளைச் சரணடையும் நோக்கத்துடன் உக்கிரமான வெயிலையும் பொருட்படுத்தாது உடனே மலை மீதேறினார்.

அதிர்ஷ்டவசமாக அன்று விருபாஷ குகையின் முன் தாழ்வாரத்தில் சுவாமிகள் தனியே அமர்ந்திருந்தார்.

கணபதி முனிவர் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி எழுந்து தம் இரு கரங்களாலும் சுவாமிகளின் அடிகளைப் பற்றிக் கொண்டு, கற்க வேண்டிய யாவையும் கற்றேன்;

வேதாந்த சாஸ்திரங்களையும் பயின்றேன்; மனங்கொண்ட மட்டும் மந்திரங்களையும் ஜபித்தேன்.

ஆனாலும் தபஸ் என்பது யாதெனத் தெரியவில்லை. ஐயனே, உனது அடியினைச் சரணடந்தேன்" என்று இறைஞ்சினார்.

சுவாமிகள் சுமார் நாற்பது நிமிடம் கருணையுடன் நிச்சலமாகத் தனது பார்வையை கணபதி முனிவர் மேல் செலுத்தினார்.

ரமணர் உபதேசம் செய்தார்.

நான், நான்" என்பது
எங்கேயிருந்து புறப்படுகிறதோ
அதைக் கூர்ந்து கவனித்தால்
மனம் அங்கே லீனமாகும், அதுவே தபஸ்.

ஒரு மந்திரத்தை ஜபம் பண்ணுங்கால், மந்திரத்துவனி எங்கிருந்து புறப்படுகிறது என்று கவனித்தால் மனம் அங்கே லீனமாகிறது. அது தான் தபஸ்."

இவ்வருள் வாக்கும் இத்திவ்ய உபதேச மொழிகளும் கணபதி முனிவரின் ஐயங்கள் யாவற்றையும் தீர்த்துவிட்டன.

குகையிலேயே அன்று இரவு வரை அவர் தங்கினார்.

பக்கத்தில் உள்ளவரிடமிருந்து சுவாமிகளின் பெயரைத் தெரிந்து கொண்டதும்,

பகவான் ிரமண மகரிஷிகள் என்பதே சுவாமிக்குப் பொருத்தமான

பெயர் என்று வெளியிட்டார்.

மருவிலாக் காட்சிப் பெரியனை இனிமேல், மஹரிஷி என்றே வணங்கிப் பணிக" என்று பாடி,இனிமேல் பகவான் என்றே பக்தர்கள் யாவரும் மஹரிஷிகளை அழைக்க வேண்டும் என்று கூறினர்.

அன்று முதல் இப்பெயரே நிலைத்து விட்டது.

காலச்சக்கரத்தின் வேகமான சுழற்சியிலும், முற்போக்குச் சிந்தனையிலும், பாரதியின் கவிதா வேள்வியிலும் கனன்று நின்ற **சுத்தானந்த பாரதி**, ரமணரின் தீவிர சீடரானார்.

தன்னையறியும் கருத்தில் ஒன்றி 'தன்னையறிய' பஞ்சபூதங்களில் அக்னித் தலமான திருவண்ணாமலையின் தென்புற அடிவாரத்தில் பத்மாசன நிலையிலிருந்த ரமணரிடம் சரணடைந்தார்.

வெகுவிரைவில், '**ரமணவிஜயம்**' என்ற பேரில் ஆன்மிக உலகிற்கு பொக்கிஷமான மகரிஷியின் வாழ்க்கை சரிதத்தை எழுதினார்.

அந்நூல் பிற்காலத்தில் சமஸ்கிருதம், குஜராத்தி, வங்காளம், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் என்று இருபதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிவழி நூலாக வெளிவந்தது

ரமணரின் சீடர்களில் **விசிறி சாமியார்** என அழைக்கப்படும் யோகி ராம் சுரத் குமார் முக்கியமானவர்.

அருணாச்சல பஞ்சரத்னம், உபதேசசாரம், அட்சரமணி மாலை போன்ற பல நூல்களை ரமணர் இயற்றினார்.

அவர் மிகவும் எளிமையானவர். பின்னாளில் ஆசிரமம் அமைத்து வசித்தபோது அங்கே பக்தர்களுக்கு உணவு சமைக்கும் வேலையிலும் உதவுவார்.

ஸ்ரீ ரமணரின் அன்பு

தினமும் அடியார் எல்லாருக்கும் பார்வையால், அவர்கள் மானிட பிறப்பின் பாவங்கள் போக்கி, அருள் ஆசி செய்தார் நல்லார், மகான் ரமணர்.

அவர் சிக்கனமானவர். சிறு காகிதத் துண்டையும் தூக்கி எறியாமல் ஏதாவது குறிப்புகள் எழுதப் பயன்படுத்துவார். உணவளிப்பார். பறவைகளிடத்தும் விலங்குகளிடத்தும் அன்பு காட்டினார், ரமணரின் புகழ் எங்கும் பரவியது.

வெளிநாட்டவர் பலரும் அவரைத் தரிசிக்க வந்தார்கள். உள்நாட்டிலும் சிலர் அவருடனேயே சீடர்களாய் தங்கிவிட்டனர். எல்லாருடைய நலனுக்காகவும்தான் ஆசிரமம் அமைக்கப்பட்டது.

பால்பிராண்டனும் ரமணரும்

பால் பிராண்டன், பிரிட்டனைச் சேர்ந்த தத்துவஞானி, இறை உணர்வாளர் மற்றும் உலகப் பயணி ஆவார். இதழாளர் பணியை துறந்து, யோகிகள், மற்றும் நிறை சமய ஒழுக்கமுடையவர்களுடன் கலந்து உறவாடி, அவர்களின் அரிய அருளரைகளை அறிந்தவர்.

மேற்கத்திய மற்றும் கிழக்கத்திய மெய்யியலை அறிய வேண்டி உலகம் முழுவதும் பயணம் மேற்கொண்டவர்.

நிம்மதியான வாழ்வு, ஆன்மிக உயர்நிலையைத் தேடி பாரதம் வந்தார் பால் பிராண்டன்.

வடமாநிலங்களில் சுற்றிவிட்டு தமிழகம் வந்தார். காஞ்சி மகாப் பெரியவரை சந்தித்தால் பதில் கிடைக்கும் என காஞ்சி சென்று அவரை தரிசித்தார்.

ஆனால் காஞ்சி மகானோ 'உனக்கென்று ஒருவன் திருவண்ணாமலையில் இருக்கிறான், அவனிடம் செல்' என ரமண மகரிஷியிடம் அனுப்பி வைத்தார்.

மாலையில் திருவண்ணாமலையை அடைந்தார். ரமணரை தரிசிக்க முடியவில்லை. கொசுக்கடியில் தூக்கம் வரவில்லை.

அப்போது காஞ்சி பெரியவர் அவர் முன் தோன்றி 'காலையில் ரமணரை தரிசித்துவிட்டு செல், உனக்கு விடை

கிடைக்கும்' என்றார்.

தன் சந்தேகங்களை 18 கேள்விகளாக எழுதி எடுத்துச் சென்றார் பிராண்டன்.

ஆஸிரமத்தில் ரமணர் உள்ளே வந்தார். ஜன்னல் பக்கமாக பார்த்துக்கொண்டே அமர்ந்திருந்தார்.

உடன் வந்த தமிழக நண்பர், 'எழுந்து நில்லுங்கள். அப்போதுதான் சாமி உங்களை பார்ப்பார். நீங்கள் கேள்விகளை கேட்கலாம்' என்றார்.

அதற்கு பால் பிராண்டன் 'பேசாமல் இருங்கள், என் கேள்விக்கு பதில் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கிறது' என்றார்.

மற்றொரு முறை சந்தித்தார் பால் பிராண்டன். அப்போது ரமணர் 'வா மகனே வா, உனக்கு ஒரு உபதேசம் வேண்டியிருக்கிறது. வந்தவழி திரும்பி செல், இதுவே உனக்கு உபதேசம்' என்றார்.

உடன் வந்த நண்பருக்கு ஏதும் புரியவில்லை. வெளியே வந்ததும் நண்பரிடம் 'தலையில் இருந்து புறப்படும் உயிரணு, தாம்பத்தியம் மூலம் உடலை படைக்கிறது.

அந்த உடல் ஆசையில் அகப்பட்டு அலைக் கழிக்கப்படுகிறது. தலைதான் கடவுள். உடலில் உள்ள அந்த ஆத்மா எப்போது கடவுள் எனும் தலைக்கு மீண்டும் வந்து சேர்கிறதோ அப்போதுதான் மனிதனுக்கு நிம்மதியும், அமைதியும், ஆனந்தமும் கிடைக்கும்.' இதுதான் உபதேசத்தின் பொருள் என விளக்கினார் பால் பிராண்டன்.

தனது குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு தீட்சை அளித்தார் ரமணர் ரமணருடைய மூத்த சகோதரர் இறந்த பின், அண்ணி யாரும் காலமானார். இளைய சகோதரி துறவறம் மேற்கொண்டார். இளையவர் நாகசுந்தரத்தின் மனைவியும் மரித்தார்.

அதனால் ரமணரின் தாயாரும் இளைய சகோதரரும் திருவண்ணாமலைக்கே வந்து விட்டனர்.

இளையவர் 'நிரஞ்ஜனானந்த சுவாமிகள்' என்கிற தீட்சா நாமத்துடன் (ரமணரால் தீட்சையளிக்கப்பெற்று) ஆசிரமப் பொறுப்பேற்றார்.

1922 மே மாதம் உடல் நலக் குறைவுற்று தாயார் இறந்த போது ரமணர் அவருக்கு ஹஸ்த தீட்சை அளித்து பிறப்பற்ற முக்தி கிடைக்கச் செய்தார். ரமணர் ஆசிரமம் பெரிய அளவில் வளர்ச்சி கண்டது.

அவருடைய நூல்களை வெளியிட்டு விற்பனை செய்ய ஆசிரமத்தில் ஒரு தனிப் பிரிவே இயங்கி வந்தது.

ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி மறைவு

ரமணருக்கு எழுபது வயதானபோது உடம்பில் கட்டிகள் தோன்றின. அதனால் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டது. அறுவை சிகிச்சை செய்தும் துன்பம் நீங்கிய பாடில்லை.

அவருடைய எழுபதாவது வயதைக் குறித்து ரமண ஜயந்தி வெகு விமரிசையாய் கொண்டாடப்பட்டது.

சுவாமிகள் தங்களை விட்டுப் போவதை எண்ணி பக்தர்கள் பெருந் துயரத்துக்குள்ளாயினர்.

அன்று 16.4.1950 வெள்ளிக்கிழமை இரவு மணி 8.47. பகவான் ரமணர் மகா சமதி அடைந்தார்.

ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியின் ஜோதி

அவர் மரணம் அடைந்த அன்று வானில் ஒளிமிக்க விண்மீனாய் அவர் ஆன்மா ஊர்ந்து சென்றது.

அருணாசலத்தின் உச்சியை அடைந்து மறைந்தது. அன்று ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அந்த ஜோதியைக் கண்டனர். இன்று ஒவ்வோர் இதயத்திலும் ஒளிவிடும் விளக்காய் அவர் விளங்குகிறார்.

3.வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்க்கை குறிப்பு

(கி.பி.1911-2006)

அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி கூடுவாஞ்சேரி என்னும் கிராமத்தில் செங்குந்த கைக்கோளர் மரபில் நெசவுத் தொழில் செய்யும் வரதப்ப முதலியார், முருகம்மாள் (சின்னம்மாள்) தம்பதியர்களுக்கு எட்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார்.

சிறுவயது முதலே வேதாத்திரி மகரிஷி அவரது தாயார் சின்னம்மாளிடம் நிறைய பக்திக் கதைகளையும், புராணக்கதைகளையும் அறிந்து கொண்டார்.

இவரது குடும்பச் சூழலில் இவருக்கு அதிகம் படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது.

தன்னுடைய சொந்த ஊரில் மூன்றாவது வகுப்பு வரை படித்த இவர், பின்னர் தங்கள் குடும்பத் தொழிலான தறி நெய்தலைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

18ஆவது வயதில் சென்னையில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது.

சென்னையில் இவருக்கு ஆயுர்வேத மருத்துவர் எஸ். கிருஷ்ணாராவின் நட்பு கிடைக்க, அவர் மூலமாக தியானம், யோகா போன்றவைகளைக் கற்றார் மகரிஷி.

தனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகிய முழுமையை உணரும் நோக்கத்தால் உந்தப்பட்டு; சித்த, ஆயுர்வேத மற்றும் ஹோமியோபதி போன்ற மருத்துவ துறைகளைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார்.

இரண்டாவது உலகப் போரின் போது முதலுதவிப் பயிற்சியாளராகவும் பணிபுரிந்தார்.

பின்பு பொருளாதாரத் தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்று, தனது சுய முயற்சியினால் பல்லாயிரம் நபர்களுக்கு வேலை அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு பெரிய நெசவுத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினார்.

அச்சமயத்தில் அரசாங்கத் தொழிற் கொள்கை மாற்றம் காரணமாக வியாபாரம் திடீர் சரிவு நிலையை அடைந்தது;

இருப்பினும் தன்னிடம் பணிபுரிந்த 2000 குடும்பங்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக ஈட்டிய பொருள் அனைத்தையும் அவர்களுக்கே செலவழித்து அனைத்துப் பொருள் வளத்தையும் இழந்தார்.

அப்படியிருந்தும் மனதைத் தளரவிடாது மீண்டும் கடுமையாக உழைத்து படிப்படியாக பொருளாதாரத்தில் தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்ள அரிசி வியாபாரம் போன்ற பல்வேறுபட்ட தொழில்களைச்

செய்து தனக்கும், தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கவும் பாடுபட்டார்.

தன் இரண்டு மனைவியருடைய மனதையும் நன்கு புரிந்தவராய் இருவரிடமும் பிணக்கின்றி அன்புடன் வாழ்ந்து காட்டினார்.

வறுமையிலேயே வாழ அடியெடுத்து வைத்த அவரது உள்ளத்தில்

- வறுமை என்றால் என்ன?
- கடவுள் என்பது எது?
- அதை ஏன் காண முடியவில்லை?
- மனித வாழ்க்கையிலேயே ஏன் துன்பங்கள் தோன்றுகின்றன

போன்ற கேள்விகள் அவ்வப்போது ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தன.

இவற்றிற்கு காரணங்கள் கண்டு தெளிவு பெறுவதற்காக ஆராய்ச்சியிலும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தார்.

விளைவாக தனது 35வது வயதில் தன்னிலை விளக்கமாக இறைநிலையை உணர்ந்தார். அதன் அடிப்படையில் உலக மக்களுக்காக அவர் அளித்த வாழ்க்கை நெறியே **மனவளக்கலை** ஆகும்.

46 ஆம் அகவையில் உலக அமைதிக்காக 'உலக சமாதானம்' World peace என்ற 200 பாடல்கள் நூலை எழுதி 1957ல் வெளியிட்டார்.

இந்த இருமொழிகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்) நூலை பாடத்திட்ட வழி பள்ளி, கல்லூரிகளில் பரப்ப வாழ்நாள் இறுதிவரை உழைத்து வெற்றி பெற்றார்.

இன்று 30 க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டப்படிப்பு, மேல்பட்டப்படிப்பு, ஆராய்ச்சிப்படிப்பில் பலர் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆன்லைன் வகுப்புகளிலும் வேதாத்திரியம் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. (vet hathi ri am for World Peace - YouTube · SKY Yoga TV)

ஆன்மிகத் தேடல்

தனது சகோதரியின் மகளை (லோகாம்பாள்) மணந்து இல்லற வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்.

இல்லறத்திலும், நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபாடு அதிகமிருந்த போதிலும் தனது ஆன்மீகத் தேடலில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்.

சித்தர்களின் நூல்களைக் கற்று, தியானத்தில் வெகுவாக ஈடுபட்டு தன்னை அறிதல் என்ற அகத்தாய்வு முறையில் விடாமுயற்சியுடன் ஈடுபட்டார்.

இவரது ஆழ்ந்த ஆன்மீகத் தேடலின் விளைவாக தனது 35ஆவது வயதில் ஞானம் பெற்றார்.

அதிலிருந்து அடுத்த 15 ஆண்டுகளில் பல உன்னதமான ஆன்மீகக் கருத்துக்களைத் தனது எழுத்துக்களின் மூலமாகவும், உரைகளின் மூலமாகவும் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

பின்னர் தனது நெசவு தொழிலை முற்றிலும் விட்டு விட்டு தன்னை முழுமையாக ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

நூல்கள் இயற்றல்

இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியும் மனித வாழ்க்கையைப் பற்றியும் தவநிலையில் தான் பெற்ற கருத்துக்களைப் பல கவிதைகளாகவும் கட்டுரைகளாகவும் புத்தக வடிவங்களில் இந்த உலகுக்கு மகரிஷி அவர்கள் அளித்துள்ளார்கள்.

இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் கலந்த தமிழ்ப்பாடல்களை இயற்றியிருக்கிறார்.

பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிய தமிழில் தனது தத்துவங்களை எடுத்துரைத்தார். எல்லா மதங்களின் சாரம் ஒன்றே என்பதை மகரிஷி அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்.

1957ல் மகரிஷி 'உலக சமாதானம்' என்னும் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார்.

தொடர்ந்து பல்வேறு நாடுகளுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிட்ட அங்கெல்லாம் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

மனிதகுலம் அமைதியாக வாழ ஏற்ற கருத்துகளையும் சாதனை முறைகளையும் உலகமெங்கும் பரப்பிட 1958-ஆம் ஆண்டில் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் நிறுவிய **உலக சமுதாய சேவா சங்கம்**

இன்று இந்தியாவிலும், சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஜப்பான், தென்கொரியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் பல கிளைகளைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.

வேதாத்திரி மகரிஷி ஏறக்குறைய தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சேர்த்து எண்பது நூல்களை எழுதியுள்ளார். சுமார் 2000 க்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்.

வேதாத்திரியம்

- உலகில் மனித குலம் சிறப்பாக வாழ, உண்மை நிலை உணர்ந்து உயர்வான வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைக் கண்டு அனுபவித்து, அதன் வழி வாழ்ந்து மற்றவரும் சிறப்பாக, அமைதியோடு வாழ வழிகாட்டியவர்கள் பலர்.
- அவர்களில் அறிஞர்கள், தத்துவ மேதைகள், விஞ்ஞானிகள், மெய்ஞானிகள் அனைவரையும் நினைவு கூர்ந்து, வாழ்வியல் சிந்தனைகள், செயல் திட்டங்களை, மனித குலம் எளிமையாக புரிந்து கொண்டு, உணர்ந்து வாழ அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி எனும் வள்ளல் அருளிய அரிய கொடைதான் **."வேதாத்திரியம்"**.
- வேதாத்திரியத்தில், அரசியல், ஆன்மீகம், அறிவியல், பொருளியல், கலை, இலக்கியம், கல்வி, மொழியியல், வேளாண்மை, இல்லறம், குடிநதையியல், உடலியல், பாலியல், இசை, ஒழுக்கவியல் போன்றவை பற்றிய தெளிவான தீர்க்க தரிசனமாகத் தீர்வுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது வியப்பிற்குரியதாகும்.

அருட்பெருஞ்சோதி நகர்

கொங்குநாட்டில்- பொள்ளாச்சி நகருக்கு அருகே - வால்பாறை மலையோரத்தில்- ஆழியாறு நீர்த்தேக்கம் அமைந்துள்ள இடத்தில்- அருட்பெருஞ்ஜோதி நகர் எனும் நகரம்- வேதாத்திரி மகரிஷியால் 1984 கால கட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

அன்பொளி என்னும் -ஆன்மீக இதழ் ஒன்றையும் வெளியிட்டார். இன்றும் தமிழ், ஆங்கிலம் மொழிகளில் வெளிவருகின்றன.

மறைவு

வேதாத்திரி அவர்கள் தனது 95வது வயதில் மார்ச் 28, 2006 செவ்வாய்க்கிழமையன்று மறைந்தார்

4.நான் யார் என்ற நல்வினா?

நான் யார் தெரியுமா? என் சக்தி, என்ன தெரியுமா? என சாமானியர் முதல் அனைவரும் தன் முனைப்பு காட்டும் இக் காலத்தில், நான் யார் என்றக் கேள்வியை தன்னிடத்தில் கேட்டு, அதற்கான பதிலைத் தேடுவதே, வாழ்வின் அர்த்தம் என உரைத்தவர் மகான் ரமணர்,

நான் யார்? இந்தக் கேள்வி தான், "திருச்சுழி.வேங்கட ரமணன்" எனும் பூர்வாசிரப் பெயரிலிருந்து "பிராமணச் சாமி" எனும் தவம் இருந்த காலத்தில் பெற்ற நிலையிலிருந்து, அவரை "மகான் ரமணர்" என்ற இறை நிலைக்குக் கொண்டு சேர்த்தது.

நான் யார் என்ற கேள்வியை, தனக்குத் தானே கேட்டுக் கொண்டு, அகந்தையாகிய நான் எனும் எண்ணம், எங்கிருந்து வருகிறது, அதன் மூலத்தை அறிய முயன்று, உடல் நான் இல்லை என்றால், உடல் அழிந்த பின் உயிர், எங்கே செல்கிறது, அதிலேயே அந்தத் தேடல் நிலையில் மனத்தை இருத்தினால் பிரம்மத்தில் ஒடுங்கும் நிலையை அறியலாம்.

இறையும் உயிரும் ஒன்றே, என அறிய மூச்சை சீராக்கி, மனத்தை அடக்கி, சிந்தையை ஒடுக்கி இருந்து வர, கை கூடும் அந்த பிரம்ம நிலை எல்லாம் என்பதே, மகான் இரமணர் அருள் உபதேசம்.

பகவான் எல்லோருடைய பிரச்சனைகளையும் தீர்த்தாரா?

ஆமாம், பிரச்சனை என்று யார் சொல்வது என்று கேட்டார்.

“நான்தான் சொல்கிறேன்” என்று பதில் வந்தது.

‘அந்த நான் யார் என்று பார்’ என்று திருப்பிக் கேட்டு மடக்கினார் ரமணர்.

ஒரு கணம் இந்த பதிலைக் கேட்டவர்கள் திகைத்தார்கள். என்ன இது? நான் யார் என்று எப்படி என்னையே கேட்டுக் கொள்வது என்று குழம்பினார்கள். மீண்டும் ரமணரைப் பார்த்தார்கள்.

‘பகவானே, நான் யார் என்று எப்படி கேட்டுக் கொள்வது’ என்று புரியாது கேட்டபோது அழகாக பகவான் விளக்கினார்.

திருப்பேன்.

இந்த உடலை நான் என்று சொன்னால் தூக்கத்தில் உடலைக் குறித்த நினைவு இல்லையே. ஆனால், சுகமாகத் தூங்கினேன் என்று மறுநாள் சொல்கிறாய். அப்போது இந்த தூக்கத்தை யார் அனுபவித்தது.

விழித்திருக்கும்போதும் இந்த நான் உள்ளது. உடலும், உலகமும் மறைந்த தூக்கத்திலும் இந்த நான் என்பது இருக்கிறது. எனவே, இந்த நான் எனும் உணர்வு எங்கு உற்பத்தியாகிறது என்று தேடினால் மெல்ல இந்த நான் தன்னுடைய பிறப்பிடமான ஆத்மாவிற் குள் சென்று ஒடுங்கும் என்று விளக்கினார்.

பகவான் ரமண மகரிஷியின் மார்க்கம் ராஜ மார்க்கம். எங்கேயோ கடவுள் இருக்கிறார். அவரை காண்பது மிகவும் கடினம்.

அது யாருக்கோ சிலருக்குத்தான் முடியும். வீட்டைத் துறக்க வேண்டும். குடும்பத்தை விட்டு ஓடிவிட வேண்டும் என்றெல்லாம் வற்புறுத்தவே இல்லை.

“பகவானே, கடவுளை அறிவது எப்படி”

“கடவுளை அறிவது இருக்கட்டும். உன்னை நீ யார் என்று தெரிந்து கொண்டு விட்டு அதற்கு அன்னியமாக, அதற்கு அப்பால் கடவுள் என்கிற விஷயம் தனியே இருக்கிறதா என்று பார். இந்த கேள்வியை கேட்பவன் யார் என்று தன்னையே ஏன் கேட்டுக் கொள்ளக் கூடாது” என்று ஞான மார்க்கத்தை போதித்தார்.

மீண்டும், மீண்டும் பகவானிடம் நான் யார் என்கிற ஆத்ம விசாரத்தை எப்படி செய்வது என்று கேட்கப் பட்டது.

மகரிஷிகளும், பொறுமையாக “அப்பா... ஓர் இருட்டு அறையில் இருக்கிறாய். இருட்டில் எதுவும் தெரியவில்லை.

ஆனால், நான் இருக்கிறேனா என்று யாரிடமாவது கேட்பாயா. நான் எங்கே என்று இருட்டில் தேடுவாயா.

கண்கள் இருட்டில் தவித்தாலும் நான் என்கிற உணர்வு. இருக்கிறேன் என்கிற நிச்சய உணர்வு அதாவது உன்னுடைய இருப்பு உனக்கு தெள்ளத் தெளிவாக தெரிகிறதல்லவா.

நீ இருக்கிறாய் என்பதை யாரேனும் சொல்ல வேண்டுமா என்ன? அந்த நான் இருக்கிறேன் என்கிற உணர்வின் மீது உன் கவனத்தை செலுத்து. மெல்ல அந்த நான் என்கிற உணர்வு எங்கு உற்பத்தியாகிறதோ அங்கு சென்று ஒடுங்கும். அந்த இடம்தான் அருணாசலம். அதுவே ஆத்ம ஸ்தானம் என்று மிக எளிமையான மார்க்கத்தை கூறினார்.

நான் எனும் எண்ணம் தோன்றிய பிறகுதான் மற்ற எல்லா எண்ணங்களும் தோன்றுகின்றன. எனவே, இந்த மனதின் உற்பத்தி ஸ்தானத்திற்குச் செல்லுங்கள். அப்போதுதான் நீங்கள் எங்கிருந்து வந்தீர்கள் என்பதை பார்ப்பீர்கள். இதைத்தான் உபதேச உந்தியார் எனும் நூலில் “உதித்த இடத்தில் ஒடுங்கியிருத்தல்” என்று அழகாக கூறுகிறார்.

“என்னால் நான் யார் எனும் விசாரம் செய்ய முடியவில்லை. என்ன செய்வது”

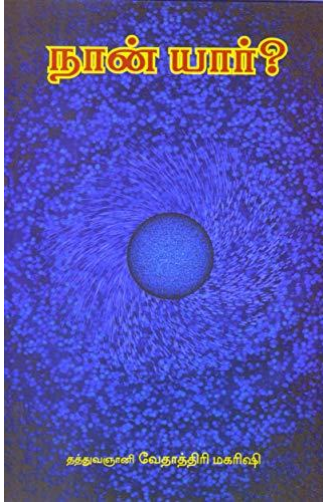
“அதை ஈசனிடம் விட்டுவிடு. சரணாகதி செய்து விடு.”

“அப்படிச் செய்தால்”

“வைத்தியனிடம் ஒப்புக்கொடுத்த பிறகு சும்மாயிருக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு என்ன கேள்வி கூடாது. அவ்வளவுதான். அதை ஈசன் பார்த்துக் கொள்வார்” என்றும் உபதேசிப்பார்.

வேதாத்திரியம் என்ன சொல்கிறது?

ஒருவர் ஆன்மீகத் துறையில் உச்சநிலையை அடைந்திருக்கிறார் என்பதின் அடையாளம் 'நான் யார்?' என்ற கேள்வி அவர் மனதில் எழுவதுதான்.

உடல், ஆன்மா, மனம், உயிர், தெய்வநிலை இவையனைத்தும் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்ட பிறகுதான் 'நான் யார்?' என்ற கேள்வி அவரிடம் எழும்.

பிரபஞ்சத்தில் எந்தப் பொருளானாலும், ஜீவனானாலும் அது மூன்று அடிப்படைத் தத்துவங்கள் ஒன்றிணைந்தே செயல்புரிகின்றது. அவை: பருவுடல், நுண்ணுடல், காந்த உடல்

ஆகியவை ஆகும்.

ஆதிநிலையான எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் பொருளைப் பிரம்மம் என்றும், தெய்வம் என்றும் போற்றுகின்றோம்.

அதுவே தன்மாற்றத்தால் பேரியக்க மண்டலமாக விரிந்து ஒவ்வொரு பொருளிலும் தனது வற்றாயிருப்பு, பேரற்றல் பேரறிவு, காலம் எனும் நான்கு வளங்களையும் இணைத்து இயக்கி வருகின்ற

ஒரு பெரிய உண்மையை வேதாத்திரியத்தின் மூலம் உணரும்போது அந்தப் பேரற்றலே தன்மாற்றமடைந்து பேரியக்க மண்டலம் ஆகும் நிகழ்ச்சிகளில் 'நான்' என்பதும் ஒன்றாக இருப்பதின் இரசியத்தை உணர்ந்து கொள்கிறோம்.

இறைநிலையே தன்மாற்றத்தில் அடைந்த பெரும் சிறப்பு 'நான்' என்பது ஆகும். இந்த ஞான ஒளி, அறிவுப் பாதையில் "மெய்ஞ்ஞானம்" எனப்படுகிறது.

இதனால், இறைநிலையே தன்மாற்றம் பெற்று, அளப்பரிய வியப்புக்குரிய பேரியக்க மண்டலமாக, அதிலடங்கிய இறைத்துகள் முதற்கொண்டு, அண்டங்கள் பலவும் சேர்ந்த பேரண்டமாகத் திகழ்கின்றது.

இந்த அரும்பெரும் பேரண்டத்தில் எந்தப் பொருளை எடுத்தாலும், எந்த இடத்தை நினைத்தாலும், அது இறைநிலையின் ஒரு பகுதியாகத்தானே இருக்க முடியும்?

அதேபோன்று அதுவேதான் எல்லா ஜீவன்களுமாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பது போல, நானுமாக இருக்கின்றது என்ற உண்மையை ஐயத்திற்கு இடமின்றித் தெரிந்து கொள்கிறோம்.- வேதாத்திரி மகரிஷி

"நீயார் என ஒரு மனிதன் கேட்டபோது பேச்சற்றுப் போன ரமணரின் பக்தர்கள் மனதில் இருந்ததை வார்த்தைகளாக, பாடல்களாக வேதாத்திரியம் தருகிறது. எப்படி?

“மலரே மலரே நீ யார் உன்
மணமும் அழகும் வண்ணமும் என்
பலவாறான நினைவகற்றி
பார்க்க உன்னில் ஆழ்ந்து விட்டேன்

இயற்கையழகை இரசிக்கும் உன்
எண்ணம் மிகமிக உயர்ந்துளது
செயற்கை மயக்கம் தெளிந்தறிவு
செம்மைபெற என் கதை சொல்வேன்

மலலே நீ யார்? எனக் கேட்டாய்
மறை பொருளான தெய்வமே நான்
சிலலே அறிவார் இவ்வுண்மை
சிந்தனை செய்ய வல்லவர்கள்

பரம அணுக்கள் பலகோடி
பண்பாய்க்கூடி ஒரு கூத்து
கரம் கோர்த்தாடும் நாடகத்தோர்
கட்டம் எந்தத் தோற்றமும் ஆம்

இறைவன் என்ற ஆதிபரம்
எடுத்த பலபல கோடி உரு
நிறைந்த பெரிய மண்டலமே
நெடிய விரிந்த பேரண்டம்

பெரிய இயக்க மண்டலமாம்
பிரபஞ்சம் எனும் மேடையிலே
அரிய உருவ அழகோடு
ஆடுகின்றேன் நான் அவன் கதையாய்

ஆதியின் அசைவே பரமாண
அவைஒவ்வோர் அளவில்கூட
வேதம் கூறும் ஐம்பூதம்
விண்முதல் மண்வரை வேறில்லை

ஒவ்வொரு பொருளும் பரமுதலாய்
அவ்வுரு வரையில் வந்தகதை
செவ்விய சிறுசொல் பரிணாமம்
சிறப்பை உணர்வாய் நீயுமதே.

என்னைக் கண்ணால் பார்மலராய்
எனதமைப்புஉணர அணுக்கூட்டே
முன்னம் பரமே அணுவாச்சு
மூலம் சிவமாம் பிரம்மமதே.

உருவம் மலர்தான் உட்பொருளை
உணர விண்ணெனும் நுண்ணணுவே
அருவம் ஆதி அசைந்ததில்லை
அணுமுதல் அகண்ட பேரண்டம்

உன்னை யாரென்றேன் மலரே
உணர்த்திவிட்டாய் உண்மைப் பொருள்
பின்னை இந்தப் பேரறிவில்
பிறழா திருப்பேன் விழிப்புடனே.

ஆறறிவாக வாழ் மனிதர்
அதற்கு ஏற்ப பொருத்தமுள
பேறு உண்மைப் பொருளுணர்தல்
பிறவிப் பயனைப் பெற்று விட்டேன். (ஞாக.பா.1649)

நாம் பிறந்தோம் எப்படிப் பிறந்தோம்? தாய், தந்தை என்ற
இருவருடைய கருவும் ஒன்று கூடி ஒவ்வொருவரும் இந்த
உலகத்தில் பிறந்திருக்கிறோம்.

அந்தக் கரு என்ற ஒன்றிலேதான் தந்தையின் உயிரும்,
தாயாரூடைய உயிரும் உள்ளன.

இந்த இரண்டு உயிரும் ஒன்று சேர்ந்து அந்த தாய் தந்தை என்ற
விந்து - நாதம் என்ற கருவிலே உள்ள உயிரும் ஒன்று கூடி ஒரே
உருவமாக பரிணமித்து அது தாயின் வயிற்றிலே உருவடைந்து
ஒன்பது மாதமும் சில நாட்களும் சென்ற பிறகு உடல் வடிவம்
பூர்த்தியாகி வெளிவருவது எல்லோரும் அறிந்ததே.

அந்த உயிரானது எங்கேயிருந்து வந்தது? என்பதை ஆராய்ந்தோமேயானால், தாய், தந்தை இருவரிடமிருந்துதான் வந்திருக்கிறது.

அந்த உயிரானது, கருவளரும் காலத்திலேயே ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் நுழைந்ததில்லை. ஆரம்பத்திலேயே அந்த உயிர் இருக்கிறது.

அந்த உயிர் எம்மாதிரியான உருவம் எடுக்க வேண்டுமோ, இது வரையில் என்னென்ன பதிவுகள் கருவின் மூலம் ஏற்பட்டு உள்ளனவோ, இவை அத்தனையும் அடக்கம் பெற்றதுதான் உயிர்.

அந்த உயிர், தாய், தந்தை இருவருடைய உயிரும் ஒன்று சேர்ந்து உருவாகி, உடலாகி வெளியே வந்தது. உடலைக் கட்டும்போது அந்த உயிருக்குப் பேரறிவு இல்லை.

புலன்கள் இல்லை. தன்னிடத்திலேயே உள்ள பதிவுகள் காரணமாக நீண்ட காலத் தொடராக பல தலைமுறைகளில் தொடர்ந்து வந்து எல்லா இயக்கங்கள், பதிவுகள் காரணமாக அவற்றுக்கேற்றவாறு உடலைக் கட்டிக் கொண்டு வெளியே வந்து விட்டது.

வந்த உடனே புலன்கள் இயங்கத் தொடங்கின அந்தப் புலன்கள் மூலமாக இந்த உடல் வரையிலே உயிர் எல்லை கட்டிக் கொண்டது.

பேரறிவின் நிலையில் இந்த உயிருக்கு நீண்ட காலத் தொடரான ஒரு நீளம் உண்டு. அதேபோன்று இந்த உயிர் இப்பொழுது இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் சில அணுக்கள் வெளியேறிக் கொண்டேயிருக்க சில உயிரணுக்கள் நமக்கு வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

அதாவது உணவின் மூலம், கோள்களினுடைய காந்த சக்தியின் மூலம், இன்னும் காற்றின் மூலம், பூமியினுடைய அடித்தளத்தில் இருந்து வந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய சக்தியின் மூலம் உயிரணுக்கள் சேர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

நமது உடல் இயக்கம் பெறுவதனாலும், மனதை இயக்குவதனாலும் உயிரணுக்கள் ஓரளவு செலவாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

இவற்றுக்கிடையே இந்த உடலையும் மனதையும் நடத்துவதற்கு குறைந்த பட்ச அளவு எப்பொழுதுமே இருந்து கொண்டே இருக்கிறது.

இப்போது முன் பிறவி என்ன? என்ற கேள்வியை எழுப்பிக் கொண்டு பார்த்தோமேயானால், ஒவ்வொருவருக்கும் தந்தையும் தாயும்தான் முன் பிறவி.

அவர்களுக்கு முன் பிறவியோ அவர்களுடைய தந்தையும் தாயும். இவ்வாறு பின்னோக்கி சென்று கொண்டே போனோமேயானால் முதன் முதல் உலகிலே மனிதன் தோன்றினானே அவனிலே இருந்துதான் நாம் எல்லோரும் வந்திருக்கிறோம் என்பது விளங்கும்.

அதற்கு முன்னதாக பரிணாமத் தொடராக எடுத்து ஆராய்ந்து பார்த்தோமேயானால், பல உயிரினங்கள் தொடர்பாக ஐயறிவு, நாலறிவு, மூவறிவு, ஈரறிவு, ஓரறிவு ஆகிய தாவரம்,

அதற்கு முன்னதாக அணு, பரமாணு, பரமாணுவுக்கு அடித்தளமாக உள்ள இறைநிலை அந்த மெய்ப்பொருளிலிருந்து இன்று வரையில் நம்முடைய இயக்கத்தில், வளர்ச்சியில் உயிரின் நிலையிலே எங்குமே விடுபட்டதில்லை; ஒரு தொடரியக்கமாகவே வந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதுதான் இப்பொழுது நமது உயிர். அதுதான் பிறப்புக்கு மூல காரணம்.

இறை நிலையிலிருந்துதான் ஒவ்வொரு தாவரமும் வந்தன. ஒவ்வொரு உயிரும் வந்தன.

ஒவ்வொரு மனிதனும் வந்தான் என்று அறிந்துகொள்ளும்போது மனிதன் தேவையின்றித் தாவரங்களை அழிப்பதையோ, பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்வதையோ, மனித உயிருக்கும் மனதுக்கம் துன்பம் செய்வதையோ நீதி என்று கொள்ள முடியாது.

இறையாற்றலுக்கு முரணானது. இறைநியதிக்கு முரணானது.

எனவே யாருக்கும் உடலுக்கும் மனதுக்கும் துன்பம் செய்ய மாட்டேன், துன்பப்படுபவர்களுக்கு என்னாலான உதவியைச் செய்வேன்.

அவனில்தான் நீ உன்னில் அவன்,
அவன் யார் நீயார் பிரிவேது? (ஞாக.பா.2)வேதாத்திரி மகரிஷி

மூக்கடலை குழம்பு வைப்பதற்காக கடலையை தண்ணீரில் ஊறவைப்பார்கள். அப்போது பார்த்தால் கடலையும் தண்ணீரும் தனி தனியாக இருக்கும்.

மறுநாள் காலையில் பார்த்தால், தண்ணீரில் கடலை இருக்கும். கடலையை (அழுத்தி) பார்த்தால் அதற்குள் தண்ணீர் இருக்கும்.

தண்ணீருக்குள் கடலை! கடலைக்குள் தண்ணீர். இதுபோல்தான் எல்லாத் தோற்றப் பொருள்களும், உயிர்களும் இறைவனுக்குள் இருக்கின்றன!

இறைவன் அனைத்துக்குள்ளும் இருக்கிறான். இதுவே உண்மை. இறைவனுக்குள் நாம் இருக்கிறோம். நமக்குள் இறைவன் இருக்கிறான்.

இது பிரிக்க முடியாத பந்தம். இதை உணர்ந்தவர்கள் மகான்கள். ஞானிகள். இதுவே அத்வைத்த தத்துவம். இதையே ரமணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் சொன்னார்கள்.

5.மரணத்திற்கு அஞ்சாத கடமை

மரண பயமா? வேண்டாமே?

மதுரை, சொக்கப்ப நாயக்கர் தெரு, 11ஆம் எண் இல்லம். அது வேங்கடராமனின் சித்தப்பாவின் இல்லம்.

பதினாறு வயதுப் பருவத்தில் திடுமென்று ஒருநாள் வேங்கடராமனுக்கு ஒரு காரணமற்ற பயம் தோன்றியது.

உடலில் நோய் என்று எதுவும் இல்லை. தான் இறந்துவிடப் போவதாக அவருக்குள் ஓர் எண்ணம் எழுந்தது.

அத்தகைய பயத்தைத் தனக்குத் தானே போக்கிக் கொள்ளவும் வேங்கடராமன் முயற்சி செய்தார்.

மரணபயத்தின் அதிர்ச்சியால், அவர் தன்னைத் தானே [விசாரம்] செய்து கொள்ளலானார்.

சாவு என்றால் என்ன? எது சாகிறது? இந்த உடல் தானே சாகிறது? உடனே இந்தச் சாவைத் தத்ருபமாக நடத்திப் பார்க்க அவர் விரும்பினார். ஆசைப்பட்டார்.

இதைப் பற்றி பின்னாளில் அவரே அடியவர்களிடம் விவரித்துக் கூறியிருக்கிறார்.

[என்னுடைய கைகளையும் கால்களையும் நீட்டி ஒரு பிணம் போல விறைப்பாக்கிக் கொண்டேன். மூச்சையடக்கி, வாயை இறுக மூடி சத்தம் வெளி வராதபடிச் செய்தேன். சரி இப்போது இந்த உடல் மரணமடைந்துவிட்டது. இதை மயானத்துக்கு எடுத்துச் சென்று எரித்துச் சாம்பலாக்குவார்கள்.

இந்த உடல் சாவினால் [நான்] என்பது போய்விடுமா? [நான்] என்பது என்ன? இந்த உடல்தானா? இந்த உடல் அசைவற்று பிணமாக உள்ளது.

ஆயினும் [நான்] எனது தனி இருப்பையும் ஒலியையும் திடமாக உணர்கின்றேனே. அப்படியானால் [நான்] என்பது ஓர் உணர்வு. அதுவே ஆத்மா. அது இந்த உடலைக் கடந்தது. பூதவுடல்

அழிந்தாலும் ஆத்மா ஒருபோதும் அழிவதில்லை. அதனைச் சாவு தீண்ட முடியாது.”

இத்தகைய ஞானம் பெற்ற அந்தக் கணத்திலேயே அவரை விட்டு [மரணபயம்] நீங்கியது. இந்த அனுபவத்திற்குப் பிறகு அதன் விளைவுகள் அவருடைய அன்றாட வாழ்க்கையிலும் பிரதிபலிக்கத் துவங்கின.

மரணத்திற்கு எவரும் அஞ்சார்? வேதாத்திரியம் சொல்கிறது?

[மரணத்தை நினைத்து அஞ்சி நடுங்கும் கோழை மனிதனோ அன்றேது? யாவ ரேனும் மரணம் அடைந்தோர் சுவத்தைப் பார்த்துப்பார்த்து மனம்கலங்கி, உளம்உருகி, அழுவா ரேது? [மரணம்தான் ஜீவஇனம் இன்ப துன்ப மாகடலைத் தாண்டும்உயர் நிகழ்ச்சி] என்று, மரணத்தின் நிலையறிந்து, அதற்கு அஞ்சா மனநிலையில், தெளிவுடனே வாழ்வார் மக்கள்.”

மரணத்திற்கு அஞ்சாத கடமை – வேதாத்திரியம்

[மரணத்தை எதிர்நோக்கிப் பிறந்த நாமோ மதிப்பிலே இன்பதுன்பம் அனுபவித்து, மரணமென்ற இரத்தஓட்ட நிறுத்தத் தின்பின் மறந்துவிடு வோம் பின்னர் ஒன்றாய்ப் போவோம். மரணத்திற் கிடையேநம் தேவை எல்லாம் மனிதஇனக் கூட்டுறவால் கிடைக்கக் கண்டோம். மரணத்திற் கஞ்சாமல் இறந்திடா மல் மதிஉடலின் இயல்பறிந்து கடமை செய்வோம்.” (ஞாக.பா.1000)

- ”புறந்தெரியாச் சக்தியாம்அம் மனிதமன ஆக்ஞையது. இறப்பில்லா ஆன்மாவின் எதிர்காலச் சந்ததியது-குறிக்கோள்

எதற்கும் பாதை செதுக்கிச்செல முடியும் இடைமறித்து
நிற்கும் பாறைச் சுவர்கள் எழும்பி நின்றிடினும்!! - ஜேம்ஸ்
ஆலன்

பல கோடிப் பிறவிகளிலும், பழகிக் கொண்ட பழக்கத்தால் மனிதன்
தன் அளவில், உடல் அளவில் மனதை எல்லை கட்டிக் கொண்டு
புலன் உணர்வில் மயங்கிய நிலையில், உண்மைக்கு மறான
முறையில் வாழ்வது மன மயக்கமாகிய மாயையின் காரணமாகும்.

மனமானது தனது எல்லை கட்டியுள்ள தளைகளைத் தகர்த்து மனதை
உயிரில் ஒடுக்கி, அறிவு என்ற நிலையில் விரிவடையும் போது,
உயர்வான தெய்வீக நிலை கைவல்யமாகும்.

மனம் அறிவு என்ற நிலையில் இயங்கும்போது, அவனில்
அடங்கியுள்ள தெய்வீகத் தன்மைகள் வெளிப்படும்.

"மனம் புலன் உணர்வினில் மயங்கிட மாயை ஆம்.
மனம் உயர் வெளியினில் மருவித் தோய்ந்திட!
மனம் விரிந்து அறிவெனும் மாபதம் எய்திடும்!
மனம் அறிவாகிய மனிதனும் தெய்வமே." (வேதாத்திரியாரின்
ஞாக.பா.1175)

6.முயற்சி அளவே ஞானத்தின் விளைவு!

- "இறைவனை, ஞானத்தை ஒவ்வொருவரும் முயன்றுதான்
அடைய வேண்டும். There is no any Short Routes to Reach
the Feet of God." - ரமண மகரிஷி

குரு மரணப்படுக்கையில் இருந்தார். அருகில் அவரின் சீடன்
கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் காணப்பட்டான்.

குரு மெல்ல அவனை அழைத்து "சீடனே ஏன் கவலைப் படுகிறாய்? உன்னிடம் நான் எப்பொழுதும் இருப்பேன். கலக்கம் அடையாதே...."

கலங்கிய கண்களுடன் சீடன் கூறினான். "குருதேவா...நீங்கள் கூறியபடி ஜபம், தியானம் எல்லாம் செய்து வருகிறேன்.

ஆனால் ஆன்மிக உயர்நிலை அடையும் காலம் எப்பொழுது தெரியவில்லை.

எதுவரை எனது ஆன்மிகப் பயிற்சியைத் தொடர்வது? உங்கள் காலத்திற்குப் பிறகு யாரிடம் நான் கேட்பது?"

அணையும் ஜோதி பிரகாசமாக சுடர்விடும் என்பதை போல ஜோதிர்மயமான முகத்துடன் சிஷ்யனைப் பார்த்தார் குரு.

"கவலை கொள்ளாதே. இந்தக் கட்டிலுக்கு அடியில் ஒரு பெட்டி இருக்கிறது. அதன் உள்ளே உனக்கு பிற்காலத்தில் உபதேசிக்க வேண்டியதை வைத்திருக்கிறேன்...அது அனைத்து விஷயங்களையும் போதிக்கும். எனது உபதேசம் தேவைப்படும் பொழுது மட்டும் பெட்டியைத் திறந்து பார். எனது ஆசிகள்...." எனக் கூறியபடி அவரின் பிராணன் உள்ளே அடங்கியது.

நாட்கள் சென்றன. தனது ஆன்மிக சாதனையில் தனக்குப் பலன் கிடைப்பதாக சீடனுக்குத் தெரியவில்லை. தியானம், ஜபம் ஆகியவற்றை விட்டுவிடலாமா என எண்ணினான்.

குருவின் உபதேசத்தைக் கேட்க பெட்டியைத் திறந்தான். சீடன் ஞானம் அடைந்தான்.

நாட்கள் சென்றன. சீடன் கூறிய கருத்துகளை ஏற்காமல் மற்றவர்கள் கலகம் செய்தனர். மீண்டும் குருவின் உபதேசத்தைக் கேட்க பெட்டியைத் திறந்தான்.

அதற்குப் பின் மற்றவர்கள் அவனது கருத்துகளை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

நாட்கள் சென்றன....

தனது இறுதிக் காலத்தை அடைந்தான் அந்த சீடன். பிறகு குருவான அவன், தனது சீடனைக் கூப்பிட்டுக் கூறினான்.

"எனது பிரிய சீடனே, எனது குரு எனக்கு அளித்த உபதேசத்தை உனக்கு அளிக்கிறேன். எனது உபதேசம் தேவையான பொழுது மட்டும் இந்தப்பெட்டியைத் திற, எனது உபதேசம் கிட்டும்."

சீடனின் சீடனான பரம சீடனின் ஆன்மிகச் சாதனையில் தொய்வு ஏற்பட்டது. குருவின் உபதேசத்தை அறிய பெட்டித் திறந்தான். அதில் எழுதி இருந்த வாசகம்.....

"இன்னொரு முறை முயற்சி செய்."

சீடனுக்கு மட்டுமல்ல, நமக்கு ஆன்மீக சாதனையில் தொய்வு ஏற்படும் பொழுதும் இந்த உபதேசம் உதவும்.

குருவானவர் உபதேசிக்கலாம். ஆனால் ஆன்மீக சாதனையைத் தனி ஒரு மனிதன் செய்து உயர்வடைய வேண்டும்.

எளிமையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் குரு சமைத்துக் கொடுக்கலாம், ஏன் ஊட்டி கூட விடலாம். ஆனால் நாம் தான் செரிக்க வேண்டும்.

முயற்சி அளவே ஞானத்தின் விளைவு என்பது வேதாத்திரியம்.

||வித்து. நிலம் உரம் தண்ணீர் காவற்கேற்ப
விளைவுதரும். அதுபோல உனக்கு ஆசான்
அத்துவித தத்துவ வித்தறிவி லிட்டால்
அதற்கொழுக்கம் என்ற உரம், அறிவை ஒன்றும்
நித்தவம், ஆராய்ச்சி என்ற தண்ணீர்
நீ சலனமுற்று அறு குணங்கள் ஆகா
வித்தைஎனும் காவல், இவையனைத்தும் வேண்டும்.

விளைவாக நீயடையும் கனியே ஞானம்” (ஞாக.1483)

வேதாத்திரிய ரமண சிந்தனைகளை ஏற்போம். ஆனந்தமாக வாழ்வோம். வாழ்க வளமுடன்

7. குருவின் மேன்மை

- குரு கட்டாயமாகத் தேவை. புத்தியாலும், பொறி புலன்களாலும் ஆன கட்டிலிருந்து மனிதனை விடுவிக்க குருவால் மட்டுமே முடியும்.
- குருவே ஈசுவரன். ஈசுவரனே குரு. கடவுளே குருவாய் வரும் நிலையும் உண்டு.” – ரமண மகரிஷி

குருகுல பாடம் முடிந்து ஊர் சென்ற சீடன் ஒருவன் மீண்டும் குருவிடம் வந்து தயங்கியவாறே “ குருவே தங்களிடம் நான் படித்ததெல்லாம் மறந்து விட்டது மீண்டும் அந்தப் பாடங்களை சொல்லிக் கொடுப்பீர்களா? ” எனக் கேட்டான்.

“இதற்கா இத்துணை தயக்கம். உட்கார் சொல்லித் தருகிறேன்” என்ற குரு சீடனுக்கு முதலில் இருந்து பாடங்களை சொல்லித் தந்தார்.

“நன்றி குருவே பாடங்கள் நன்கு விளங்கிவிட்டன சென்று வருகிறேன்” எனக் கிளம்பினான் சீடன்.

ஒரு மாதத்திற்கு பின் மீண்டும் குருவிடம் வந்து “சுவாமி எனக்கு மீண்டும் பாடங்கள் மறந்து போய்விட்டன சொல்லித் தருவீர்களா? ” எனக் கேட்கிறான்.

புன்னகைத்த குரு “அதனாலென்ன போதிக்கிறேன்” எனக் கூறி போதனையை ஆரம்பித்தார். சில நாட்களுக்குப் பின் நன்றி கூறி விடை பெற்றான் சீடன்.

அவன் போனதும் மூத்த சீடன் ஒருவன் “குருவே அவன் மீண்டும் மீண்டும் வருகிறான் நீங்கள் சொல்லித் தந்துகொண்டே இருக்கிறீர்களே இது முறையா? முட்டாளான அவனால் கிரகிக்க

முடியவில்லை என்றால் அவனை வரவேண்டாம் என்று சொல்ல வேண்டியதுதானே? என்றுான்.

தரிசு பூமியாக இருந்தாலும் அந்த இடத்தைப் பதப்படுத்தி தண்ணீர் ஊற்றினால் விரைவில் விளை நிலமாக மாறிவிடும் அல்லவா?

அதுபோலத்தான் அவனும். அவன் பதப்படும் வரை சொல்லி கொடுக்க வேண்டியது ஆசானாகிய எனது கடமை என குரு சொல்ல, குருவின் மேன்மையை உணர்ந்தான் மூத்த சீடன்.

குருவின் மேன்மையை பறைசாற்றுகின்றது வேதாத்திரியம்.

இறைவெளியே அருளரசாய்

எங்கும் நிறைந்துள்ள தெய்வம் என்காட்டி

இயக்கமூலம் விண்ணோ

இறைவெளியின் நுண்குதி யென்றுணர்த்தி

முறையாக விண் சுழன்று

முழு ஆற்றலை அலையாய் இடைவிடாமல்

மோதுங்கால் இருப்பு நிலையோடு உரசி

முட்டைகள் போல கோடி கோடி

மறைபொருளாம் நிழல் விண்கள்

மாஆற்றலாய் எழுந்து வெளியில் சேர

மாயஉருகாந்தமென

மாறியே அக்காந்தம் விண்கூட்டொக்க

நிறைவெளியில் விண்களிடை

நேரழுத்தம் ஒலிஒளியாய் மணம் சுவையாய்

நிலையோடலை கருமையம்

நியதிகளை விரித்துரைத்த குருவே வாழ்க!"

(ஞாக.பா.15)

இறைநிலையின் தன்மாற்றங்களையெல்லாம் ஒவ்வொரு கருமையத்திலும் அலை வடிவில் சுருங்கி தரமாயிருந்து, ஏற்ற கால சூழ்நிலையில் விரித்துக் காட்டுகிறது என்ற இறை நியதியை விரிவாக அறிவிற்குப் பொருந்தும் படியாக விளக்கிக் காட்டிய குருவை வணங்குவோம். வாழ்த்துவோம்.

8.மனதை அடக்கும் சாவி எது?

- "மூச்சை நெறிப்படுத்தினால், வலையில் பிடிபடும் பறவைபோல மனம் அமைதியாகும். மனதை அடக்க இது ஒரு வழி." – ரமண மகரிஷி

ஜாஜென் பயிற்சியில் மூச்சுக் கட்டுப்பாடு மிக முக்கியம். ஆசனத்தில் நன்கு அமர்ந்த பின் நீண்ட மூச்சு இழுத்து வாய் வழியே விட வேண்டும்.

மூச்சு சீராகும் வரை இவ்வாறு பலமுறை செய்ய வேண்டும். இதனால் மூச்சுக் கட்டுப்படுகிறது.

இப்பயிற்சியால் மனம் மூச்சைப் பின் தொடருகிறது. மூச்சை உள் இழுக்கும் போது மனம் அகவுலகிற்கு வருகிறது.

மூச்சை வெளிவிடும்போது மனம் புறவுலகிற்குச் செல்கிறது.

அகவுலகமும் புற உலகமும் அளவிற்கு உட்படாதவை. உண்மையில் ஓர் உலகம்தான் உள்ளது, அளவு கடந்த இவ்வுலகில் சுவாசக் குழாய் ஒரு கதவைப் போன்றது.

[[நான் சுவாசிக்கிறேன்]] என்று கூறும்போது அங்கு [[நான்]] என்பது கற்பிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். ஒருவன் சுவாசிக்கும்போது இந்த [[நான்]] கதவு போல் திறந்து மூடுகிறது,

சுவாசத்தை நன்றாகக் கவனித்து மனம் தூய்மையும் சஞ்சலமற்ற தன்மையும் அடைந்தால் அங்கு [நான்] இருக்காது. உடல், மனம். உலகம் எதுவும் இருக்காது.

சீரான ஆசனத்தில் அமர்வதும், மூச்சையும் மனதையும் கட்டுப்படுத்துவதும் மட்டுமே ஜென்பயிற்சி என்று பலர் தவறாக எண்ணுகிறார்கள்.

மாறாக, ஆசனம் மற்றும் மூச்சுக் கட்டுபாட்டின் மூலம் ஜென் சாதகர்கள் காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்து தங்களை முற்றிலும் மறக்க முற்படுகிறார்கள் என்பதே உண்மை.

சுவாசமும் ஞானமும் என்பது பற்றி வேதாத்திரியம் சொல்கிறது.....

[இடகளையும், பிங்களையும் மாற்றி மாற்றி
இழுத்தழுத்தி விட்டதனால் என்ன கண்டீர்?
விடக்கலையே ஆச்சுதிந்தவிதப் பழக்கம்
வீணாச்சு காலமும் உன் உடலின் நன்மை
அடக்கநிலை அறிவுக்கு அறிவேயாகும்.
அதற்கு இடம் உனது இருபுருவமையம்
தொடக்குருவால் அவ்விடத்தே தோன்றும்காட்சி
சுய அறிவால் உனையறியும் சாவியாகும்.”
(ஞாக.பா.1443)

வேதாத்திரிய ரமணரின் சிந்தனைகளை ஏற்போம். ஆனந்தமாக வாழ்வோம். வாழ்க வளமுடன்.

9.மௌனமே ஞானம்

- மௌனமாக இருப்பது விரதம், ஆயினும் வாயை மூடிக்கொண்டு, மனதைத் திரிய விட்டால், அந்த மௌனத்தால் யாதொரு பயனும் விளைவதில்லை.” – ரமண மகரிஷி

சாரிபுத்தர் என்பவர், ஞானம் பெற, புத்தரைத் தேடி வந்தார்,

புத்தர் அவரிடம், “உன் மனதில் ஏராளமான கேள்விகள், எண்ணற்ற சந்தேகங்கள் இருப்பதை நான் அறிவேன்.

அதனால் உன் மனம் அலைபாய்கிறது. நீ என்னுடன் இரு. ஒரு வருடம் எதுவும் பேசாது மௌனமாயிரு. அடுத்த ஆண்டு உன் கேள்விகளுக்கு நான் தெளிவாக பதில் சொல்வேன்.” என்று சொன்னார்.

சாரிபுத்தர் மௌனமானார். அன்று முதல் அவர் எதுவும் பேசுவதேயில்லை. ஓராண்டு கடந்தது. "சாரிபுத்தா! உன் ஐயங்களைக் கேள்," என்றார் புத்தர். "கேட்க ஏதுமில்லை, பெருமானே!" என்றார், சாரிபுத்தர்.

ஆம். அவர் ஞானம் பெற்றுவிட்டார்.

மனமே, கேள்வியின் பிறப்பிடம். பதிலும் அங்கேயேதான் இருக்கிறது.

மௌனம், மனதின் கதவுகளை விரியத் திறக்கிறது. அப்போது, அங்கு நிறைந்திருக்கும் ஆரவாரங்கள், ஐயங்கள் ஆகியவை கும்பலாக வெளியேறி விடுகின்றன. அதன் பின், அங்கே, விடை, அமைதியாக மேடையேறுகிறது.

அன்பர்களே மௌனம் ஆன்மாவின் தாய்மொழி, நானே எனக்கு விடையானேன் என்று நீங்களே உங்களை ஒரு நாளில் கண்டு கொள்வீர்கள்.

மோனத்தின் பெருமை - வேதாத்திரியம்

[[மோன நிலையின் பெருமை யார் எவர்க்கு
முன்படர்ந்து வாயாலே சொல்லக்கூடும்?
மோனமே அறிவினது அடித்தளம் ஆம்.
மிகவிரிவு! எல்லையில்லை! காலம் இல்லை!
மோனத்தில் அறிவு தோய்ந்து பிறந்தால்,
முன்வினையும் பின்வினையும் நீக்கக் கற்கும்.
மோனநிலை மறவாது உடமை ஆற்ற,
மென்மை, இன்பம், நிறைவு, வெற்றி அமைதியுண்டாம்.”
(ஞாக.பா.1640)

ஒரு மடாலயத்தில் பல
ஜென் குருக்களும், பல
சீடர்களும் வாழ்ந்து
வந்தனர்.

அங்கே ஒரு

வித்தியாசமான விதிமுறை நடைமுறையில் இருந்தது.

மௌனத்தைவிடச் சிறப்பாகப் பேச முடியுமென்றால் பேச வேண்டும
என்பதே அது.

வகுப்பறையில் குரு மிகவும் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தார்.

மாணவர்கள் அவரை அமைதியாகப் பார்த்தபடியே இருந்தனர்.
அவரும் அமைதியாக மாணவர்களைப் பார்த்தார்.

நேரம் ஓடிக் கொண்டே இருந்தது.

அப்போது வகுப்பறையின் அருகில் இருந்த மரத்திலிருந்த பறவை
ஒன்று கூவிய சத்தம் கேட்டது.

“அவ்வளவுதான் இன்றைக்குப் பாடம் முடிந்தது” என்று சொல்லிய குரு எழுந்து வெளியில் சென்றார்.

“மனம் உலகை உயிரைக் கடந்தாதியான

மவுனநிலை நிற்பதொன்று. உணர்ந்து கொள்வோம்.”

(ஞாக.பா.1179)

ரமண மகரிஷி வேதாத்திரி மகரிஷி சிந்தனைகளை ஏற்போம். ஆனந்தமாக வாழ்வோம். வாழ்க வளமுடன்.

10.மன ஒருமையே மனதின் வலுவாகும்

- அலை பாயும் மனத்தால், எண்ணத்தின் சக்தி வீணாகிறது, ஒரே எண்ணத்தில் மனதை இருத்தும்போது சக்தி சேமிக்கப்பட்டு, மனம் வலுவடைகிறது.” – ரமண மகரிஷி

கல்லுடைக்கும் தொழிலாளி ஒருவன் தன் தொழிலை நன்கு மகிழ்ச்சியாக செய்து கொண்டு வாழ்ந்து வந்தான்.

ஒரு நாள் அவன் மனதில் ஒருவித எண்ணம் எழுந்தது. அதாவது, நாம் ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து வாழ வேண்டும். அதற்காக அவன் பலவாறு யோசித்தான்.

அப்போது அந்த ஊர் மக்கள் அந்த ஊருக்கு வந்திருக்கும் துறவியைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டு, அவரைக் காணச் சென்றான்.

சக்தி வாய்ந்தவர். அவருக்கு கடவுளின் அருள் முழுவதும் கிடைத்ததால், அவர் எது சொன்னாலும் நடக்கும்.

அந்த ஜென் துறவி மிகவும்

அத்தகையவரிடம் அவன் சந்தித்து, வரம் ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டு சென்றான்.

“அவன் எப்போதும் பலமிக்கவனாக, அவன் நினைப்பது எல்லாம் நடக்கக்கூடியதான ஒரு வரம்” வேண்டி கேட்டுக் கொண்டான். துறவியும் அவனுக்கு அவன் ஆசைப்படியே வரத்தையும் கொடுத்தார்.

அப்போது அவன் ஒரு நாள் ஒரு பெரிய வியாபாரியின் வீட்டிற்கு சென்றான்.

அந்த வியாபாரியின் செல்வாக்கை கண்டு, நானும் ஒரு பெரிய வியாபாரி ஆக வேண்டும் என்று நினைத்தான். உடனே அவனும் ஒரு பெரிய வியாபாரியாக மாறிவிட்டான்.

மற்றொரு நாள் ஒரு அரசாங்க அதிகாரியைக் கண்டான். அப்போது அந்த அதிகாரியைப் பார்த்ததும், பணக்கார வியாபாரிகள் முதல் அனைவரும் பயப்படுவதைக் கண்டான். ஆகவே அதிகாரியாக வேண்டும் என்று நினைத்தான். அதிகாரியும் ஆனான்.

பின் அவன் அதிகாரியாக வெளியே வெயிலில் செல்லும் போது சூரியனின் வெப்பத்தை அவனால் தாங்க முடியவில்லை. ஆகவே சூரியன் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது என்று எண்ணி சூரியனாக மாறினான்.

சூரியனாக மாறிய பின் மேகம் சூரியனை மறைத்ததால், மேகமாக மாற ஆசைப்பட்டான்.

மேகமாக மாறியதும் காற்று வீசும் போது மேகம் கலைந்தது, எனவே மேகத்தை விட காற்று பலமிக்கது என்று காற்றாக மாறினான்.

காற்றாக இருக்கும் போது, மலையை காற்றால் அசைக்க முடியவில்லை, ஆகவே மலையே சிறந்தது என்று மலையாக மாறினான்.

மலையாக மாறிய பின் மலையின் சிறு பகுதி உடைந்து விழுந்தது. எப்படியென்று பார்த்தால், அங்கு ஒரு கல்லுடைக்கும் தொழிலாளி தன் உளியால் மலையின் சிறு பகுதியை உடைத்தான்.

ஆகவே மலையை விட கல்லுடைக்கும் தொழிலாளியே சிறந்தது என்று நினைத்து, இறுதியில் பழைய தொழிலாள கல்லுடைக்கும் தொழிலாளியாகவே மாறிவிட்டான்.

இந்த கதையிலிருந்து என்ன தெரிகின்றது? நமது மனம் அலைபாயக் கூடியது. மனதை ஒருமைப்படுத்தினால் சந்தோஷம் கிடைக்கும்.

எனவே, மனதைப் போற்றி, அதன் தூய்மையைக் காத்து ஆற்றலைப் பெருக்கி அதன் நுட்பத்தை அறிய ஆர்வம் கொள்ளுங்கள்.
"மனவளக்கலை" பயிற்சி தான் உலகுக்கு அமைதி ஊட்டவல்லது.

மனதை ஒடுக்கும் பயிற்சி

"அகத்தவத்தால் மனச்சுழலைப் படிப்படியாய்க் குறைத்து,
ஆதிநிலை ஒன்றுவரை பழக்கமாக்கிக் கொண்டால்
இகத்துணர்வோ டெல்லையிலா இறைநிலையும் உணர
ஏற்றபடி அவ்வப்போ பொருந்திவரக் காண்போம்.
மிகத்தெளிவும் உள்ளுணர்வும் முற்றறிவும் கிட்டும்.
மூலம்எனும் இறைமுதலாய் மனிதன்வரை வந்த
மகத்துவமாம், முத்தரமே முத்திறமாய் மலர்ந்த
மறைபொருளை அறிவுணரும். பிரம்மஞானம் கிட்டும்"
(ஞாக.பா.1446)

ரமண மகரிஷி வேதாத்திரி மகரிஷி சிந்தனைகளை ஏற்போம்.
ஆனந்தமாக வாழ்வோம். வாழ்க வளமுடன்

11.தற்சோதனையின் அவசியம்

- ஆத்ம விசாரமே தவம், யோகம், மந்திரம், தவம் எல்லாம். ஒருவன் தான் யார் என்று அறிந்து கொள்ளத்தான். அதுவே மிகவும் முக்கியம்.” – ரமண மகரிஷி

தற்சோதனை பயிற்சி வேறு எந்த தியான மையங்களிலும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. மனவளக்கலையில்தான் இருக்கிறது.

சித்தர் பாடல்களில் அவ்வப்போது ஆசை, சினம், காமம் குறித்து நிறைய படித்திருப்போம்.

தற்சோதனைதான் மனிதனை மிருக குணத்திலிருந்து மீட்டு மனம்+இதம் உள்ளவனாக மாற்றும் மந்திரக்கோல்.

மெளனமும் இணைந்தால், சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன் மழை போல.

மெளனத்தின் மேன்மை இன்னும் சில நண்பர்களுக்கு புரியவில்லை. தவமும் தற்சோதனையும் இரட்டை நாயனம் என்றால், மெளனம் கச்சேரி களை கட்ட இனிமை சேர்க்கும் தவுல் போல....

கருத்தொடராக நாம் பெற்ற வினைப் பதிவுகள் அனைத்தும் கருமையம் எனும் இயற்கை கம்ப்யூட்டரில் பதிவாகியுள்ளன.

காலத்தால் மலரும் அப்பதிவுகளின் வெளிப்பாடுகளே எண்ணங்கள், செயல் ஆர்வம், நோய்கள், இன்ப துன்பங்கள் அனைத்தும்.

தேவையற்ற பதிவுகளை வெளியேற்றி ஆன்மதூய்மை அடைய உதவுவது மெளனம் ஒன்றே... ஒரே ஒரு நண்பன்.

மாதத்திற்கு ஒரு நாளாவது மெளன நோன்பு இருத்தல் சிறப்பு. வணிகர்கள் Closing stock கணக்கெடுப்பது போல, நாமும் நம்முள் இருக்கும் stock ஐ கணக்கெடுத்து, தவம் தற்சோதனையால் நம்மை நாமே ஆன்ம தூய்மை செய்து கொண்டு. அக வாழ்விலும் புற வாழ்வினும் அமைதியாக ஆனந்தமாக சிறப்பாக பயணிப்போம்.

தவமா? தற்சோதனையா? எது எதற்கு உதவுகிறது?வேதாத்திரியம்

இரண்டுமே ஒன்றுக்கொன்று உதவக் கூடியவை தான்.

ஒருவன் தன்னிடமுள்ள உணர்ச்சி வயத்தைக் கண்டறிந்து, அது காரணமாக அவன் செய்து வந்த தவறுகளை உணர்ந்து, அவற்றை இனியேனும் செய்யக் கூடாது என முடிவெடுத்துக் கொள்வதும், அம்முடிவைச் செயல்படுத்துவதும் தான் தற்சோதனை.

இத்தற்சோதனை தான் இப்போது ஆன்மீகத்தில் புதிதாக என்னால் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.

இவ் உளப் பயிற்சி முறை தான் மனிதனை மிருகக் குணத்திலிருந்து உண்மையில், காரியாம்சத்தில் மீட்கக் கூடியது.

இந்தத் தற்சோதனையை வெற்றியுடன் செய்து முடிப்பதற்கு தான் தவம் உதவுகிறது. வெளிச்சத்தில் ஒரு பொருளை தேடி எடுப்பது போல், தவம் தரும் மன அமைதி நிலையில் தனது குறைகள் தெரியவரும்.

பிறகு அதே தவம் தந்த மன உறுதியை கொண்டு, அவற்றை நீக்கவும் முடியும். அதே போல், தற்சோதனையால் தூய்மையடைந்து விட்டால் தவம் எளிதாகவும், சிறப்பாகவும் அமைகிறது.

இந்த இரண்டையும் கொண்டு மனித குல வாழ்க்கையைத் தெய்வீக வாழ்க்கையாக மாற்றிக் கொள்ளலாம். வேறு வழி இல்லை – என்கிறார் அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி.

“மாசற்ற ஒளி ஊடே மறைந்திருக்கும் இருள் போல ஈசன் அறிவில் இருக்கும் நிலை”. (வேதாத்திரியம்)

“வேண்டியதற்கு படிக்கட்டி வேண்டாததை வடிகட்டும்

எண்ணமே உள்மன அமைதிக்கு உரம்”. (வேதாத்திரியம்)

“மனம் தன்னை தூய்மை செய்து கொள்ள
எடுக்கும் முயற்சியே தற்சோதனை”. (வேதாத்திரியம்)

அகத்தவத்தின் பெருமை: வேதாத்திரியம்

அகத் தவத்தின் பொருள் கண்டு
அதன் பெருமை உணர்ந்திடுவீர்!
அகத் தவமோ உயிரினிலே
அறிவை ஒடுக்கும் பயிற்சி!
அகத் தவத்தால் மேலும் உயிர்
அம்மாகி மெய்ப்பொருளாம்!
அகத் தவத்தால் வீடுணர்ந்து
அமைதி பெற்று இன்புறலாம்! (ஞாக.பா.1496)

விளைவறிந்து நலமுணர்ந்து நல்ல நாட்டத்தோடு எண்ணம், சொல்,
செயல்களைப் பயன்படுத்தும் கலையே தற்சோதனை.” வேதாத்திரி
மகரிஷி

தற்சோதனை, குணநலப்பேறு, முழுமைப்பேறு.

தன்னைப்பற்றி, தன் தேவையைப் பற்றி, தன் செயலின் விளைவைப்
பற்றி, தன் தகுதியைப் பற்றி, தன் மதிப்பைப் பற்றி ஆராய்வது
தற்சோதனை.

தற்சோதனையில் பெறும் தெளிவைக் கொண்டு எடுக்கும் முடிவை,
தவத்தினால் மனத்திற்கு கிடைத்திருக்கும் உறுதியைக் கொண்டு
வாழ்வில் எதிர்காலச் செம்மைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்போது
கிடைப்பது தான் குணநலப் பேறு.

தவத்தினாலும், தற்சோதனையாலும் கிடைக்கும் குணநலப்பேற்றின்
இறுதிப்படி தான் முழுமைப்பேறு ஆகும்.

ரமண மகரிஷி வேதாத்திரி மகரிஷி சிந்தனைகளை ஏற்போம்.

ஆனந்தமாக வாழ்வோம். வாழ்க வளமுடன்.

12.ரமணரின் உபதேசங்கள்

நம்மையே நாம் கேட்டு, அதன் மூலம் மட்டுமே, மனதைப் பண்படுத்தி, நான் என்பதன் கரு எங்கே உருவாகிறது என்பதை, அறிய முடியும்.

தம் உடல் சார்ந்த நிலைகளான உறக்கம், கனவு, நனவு போன்ற இவற்றை எல்லாம் கடந்த, தன்னிலையற்ற உள்மன விசாரணையால் கிடைப்பதே, நான் எனும் ஆன்ம சொரூபம்.

மனிதன், உடல், மூச்சு மற்றும் ஐம்புலன்கள், மனம், புத்தி, பித்து நிலை கடந்த நிலையில் லயித்து, இறுதியில், "நான்" என்பது ச்சிதானந்த சொரூபமே, என உணரலாம்.

- மனம் அமைதி அடைய, மூச்சை சீராக்குவதே, ஒரே வழி.
- மெளனமாக இருப்பது விரதம், ஆயினும் வாயை மூடிக் கொண்டு, மனதைத் திரிய விட்டால், அந்த மெளனத்தால் யாதொரு பயனும் விளைவதில்லை.
- அலை பாயும் மனத்தால், எண்ணத்தின் சக்தி வீணாகிறது, ஒரே எண்ணத்தில் மனதை இருத்தும்போது சக்தி சேமிக்கப்பட்டு, மனம் வலுவடைகிறது.
- நான் யார் என்பது மந்திரம் இல்லை, அது நம்மில் எங்கு உதிக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது, எல்லா எண்ணங்களுக்கும் மூலம் அதுவே.
- மனிதன் தானே அனைத்தையும் செய்வதாக எண்ணுகிறான், நாம் ஒரு கருவியே, நம்மை மீறிய சக்தியே நம்மை இயக்குகிறது எனத் தெளிந்தால், பல துன்பங்களிலிருந்து விடு படலாம்.
- தன்னை உணர்ந்தவனால் மட்டுமே, உலகத்தை உணர முடியும்.
- தான் யார் என்பதை நன்கு புரிந்த பின்னரே, இறை ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். ஆத்ம விசாரம், தன்னில்

- தேடலே, தவம்,யோகம் மந்திரம் எல்லாம். ஒருவன் தான் யார் என அறிந்து கொள்ள, ஆத்ம விசாரம் மிக முக்கியம்.
- மனதின் கரு எல்லாம் எங்கே உதிக்கிறதோ, அதுவே ஹிருதயம்!- மையம் எனப் பொருள் படும், அது உடலின் உறுப்பல்ல, நமது எண்ணங்களின் மையம்.
 - சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த சகோதரத்துவமே மனித சமுதாயத்தின் மிக உயர்ந்த குறிக்கோள் ஆகும்.
 - நம்மைத் திருத்திக்கொள்வதால் சமுதாயச் சீர்த்திருத்தம் தானாகவே சீர்த்திருத்தம் பெறும்.
 - மூச்சை நெறிப்படுத்தினால், வலையில் பிடிபடும் பறவைபோல மனம் அமைதியாகும். மனதை அடக்க இது ஒரு வழி.
 - எந்த எண்ணமும் வீணாவதில்லை. ஒவ்வொரு எண்ணமும் எப்போதாவது ஒரு பயனை விளைவிக்கும். எண்ணத்தின் ஆற்றல் ஒரு போதும் வீண் போகாது.
 - மனம் அலைபாயும்போது, சக்தி எண்ணத்தினால் சிதறிப் போய் பலவீனமடைகிறது. மனம் ஒரே எண்ணத்தோடு இருக்கும்போது சக்தி சேமிக்கப்படுகிறது, மனம் வலிமை பெறுகிறது.
 - மந்திரங்களைச் சொல்வதால் மனம் அடங்கும். பின் மந்திரம், மனம், மூச்சு எல்லாம். ஒன்றாகிப்போகும்.
 - நான் யார்? என்பது ஒரு மந்திரமன்று. 'நான்' என்ற எண்ணம் எங்கிருந்து உதிக்கிறது (நம்முள்) என்பதையே அது குறிக்கிறது. மற்ற எண்ணங்களுக்கெல்லாம் மூலம் அந்த எண்ணமே.
 - நம் மனம் யாரிடம் வசப்படுகிறதோ அவரே சரியான குரு. அவரிடத்து சாந்தி, பொறுமை, மன்னிக்கும் பாங்கு போன்ற நல்ல குணங்கள் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

- குரு கட்டாயமாகத் தேவை. புத்தியாலும், பொறி புலன்களாலும் ஆன கட்டிலிருந்து மனிதனை விடுவிக்க குருவால் மட்டுமே முடியும்.
- குருவே ஈசுவரன். ஈசுவரனே குரு. கடவுளே குருவாய் வரும் நிலையும் உண்டு.
- சாதனைக்கு தேவை சத்துவ உணவும் நல்ல சத் சங்கமுமே!. மாமிச உணவு கட்டாயம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மற்றபடி வேறு விதிகள் என்று எதுவும் இல்லை.
- கடவுளை ஒவ்வொருவரும் அவர்களுடைய இதயத்தில் தேடினால், கடவுள் அருளும் அவர்களை நிச்சயம் தேடும்.
- கர்த்தா ஒருவன். நாமெல்லாம் அவன் ஏவலுக்கு ஆட்பட்ட கருக்களே! இதனை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்தால் பணிவு வராமல் போகாது.
- தீமைகளைச் செய்யாதீர்கள். புதிய வாசனைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளாதீர். தேவையற்ற சுமைகளைச் சுமக்காமல் இருங்கள்.
- மனதை எண்ணங்களிலிருந்து விடுவிப்பதே சாதனையின் நோக்கமாகும்.
- தியானத்தில் ஆன்ம தியானம் எனப்படுவதே சிறந்தது. அது சித்தியானால் மற்ற தியானங்கள் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொருவருடைய மனப் பக்குவத்திற்கு ஏற்றவாறு தியான முறைகளைக் கை கொள்ள வேண்டும்.
- உணர்வு ஒருமைப்பட்ட தியானத்தின் போது சில வகை ஒலிகள் கேட்கும். காட்சிகள் தெரியும். ஓர் ஒளி ஊடுருவது போல் தோன்றும். ஆனாலும் இவற்றில் மயங்கி தன்னிலை இழந்து விடாமல் தொடர்ந்து முயற்சி செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.
- மந்திரங்களை இடைவிடாது சொல்வதால் மனம் அடங்கும். பின் மந்திரம், மனம், மூச்சு என எல்லாம் ஒன்றே என்று ஆகும்.

13.வேதாத்திரி மகரிஷியின் உபதேசங்கள்

1. இயற்கையுடன் ஒத்துப்போனால் உடல்நலம் பாதித்தாலும், அதை தானாகவே சரிப்படுத்திக் கொள்ளும் தன்மை உடலுக்கு கிடைத்து விடும்.
2. எல்லாரையும் வாழ்க வளமுடன் என்று சொல்லுங்கள்.
3. ஆக்கத்துறையில் அறிவைச் செலுத்துங்கள். ஊக்கமுடன் உழையுங்கள். உயர்வு பெறுவீர்கள்.
4. இன்றைய உலகில் பணத்திற்கும், பண்புக்கும் போட்டி நிலவுகிறது. இதில் பண்பு தான் தோற்றுப் போய் நிற்கிறது.
5. விருப்பத்தை ஒழிக்க வேண்டாம். வெறுப்பை ஒழித்தால் அதுவே மேன்மைக்கு வழி வகுக்கும்.
6. ஆக்கப்பூர்வமான விஷயத்தில் அறிவைச் செலுத்து. ஊக்கமுடன் பாடுபடு. உயர்வு பெறுவது நிச்சயம்.
7. நம் பிறப்புக்கும், இறப்புக்கும் இடையில் மனித வாழ்வு உருண்டு கொண்டிருக்கிறது. அதற்குள் நான் யார் என்பதற்கு விடை தேடுங்கள்.
8. அறிவை உணர்ச்சி வெல்வது இயல்பு. அறிவால் உணர்ச்சியை வெல்வது உயர்வுக்கு வழிவகுக்கும்.
9. பிறரைக் குத்திக் காட்டுவது போல அறிவுரை சொல்லக் கூடாது. தவறை உணர்ந்து திருந்தும் விதத்தில் அமைய வேண்டும்.
10. தீர்க்க முடியாத துன்பம் என்று உலகத்தில் ஒன்று கிடையாது. தீர்வுக்கான வழி தெரியாமல் தான் பலரும் தவிக்கிறார்கள்.
11. உடையில் ஒழுக்கம், உள்ளத்தில் கருணை, நடையில் கண்ணியம்.. இதுவே நல்லோரின் இலக்கணம்.
12. உழைப்பால் மனிதன் தலைநிமிர்ந்து வாழலாம். மற்றவர்களையும் வாழ வைக்கலாம்.

13. அளவாக உணவு சாப்பிட்டால், உடல் அதை ஜீரணிக்கும். அதிகமானால், உணவு உடலைச் ஜீரணித்து விடும்.
14. திறமை, தைரியம் இரண்டும் உற்சாகத்தைப் பெருக்கும் காரணிகள்.
15. உடையிலும், நடையிலும் ஒழுக்கத்தைப் பின்பற்றுங்கள். உள்ளத்தைக் கருணையால் நிரப்புங்கள்.
16. எங்கும் தேடி அலைய வேண்டாம். உயிர்க்கு உயிராக கடவுள் இருக்கிறார் என்ற உண்மையை உணருங்கள்.
17. ஆக்கப்பூர்வமான விஷயங்களில் மட்டும் அறிவைச் செலுத்துங்கள். ஊக்கமுடன் செயல்படுங்கள். வாழ்வில் உயர்ந்திடுங்கள்.
18. அறிவுநிலையில் உயர்ந்தவர்கள், எல்லா உயிர்களிலும் இறைவனைக் காண்பார்கள்.
19. தவறான சிந்தனைகளை ஒருபோதும் நம்முள் நுழைய அனுமதிக்கக் கூடாது. அதற்கு மாறாக நல்ல எண்ணங்களை நாமே விரும்பி முயன்று மனதில் இயங்க விட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
20. இயற்கையின் ஒழுங்குக்கு மீறிய எண்ணங்கள் நிச்சயமாக நம்மைத் தண்டித்து விடும். இப்படி ஆசைகளை முறைப்படுத்தி விட்டால் நாம் நலமுடன் வாழலாம். பரலோகத்திலும் நன்மைகளைப் பெறலாம்.
21. எண்ணத்தின் சக்தி அளப்பரியது. அது எங்கும் செல்லும் வலிமை கொண்டது. விழிப்பு நிலையில் இல்லாமல் அலட்சியமாக இருந்தால் அசுத்தமான எண்ணங்கள் நம் மனதை ஆக்கிரமிக்கும்.
22. எண்ணங்களை கையாளத் தொடங்கி விட்டால் எல்லாமே இன்பமயம் தான். பூரணமான அமைதி நிலை பெற்ற மனதில் ஆனந்தம் நிலைத்து நிற்கும். எண்ணமே நம் வாழ்வைச் செதுக்கும் சிற்பியாகும்.

23. பிறக்கும் போது எவரும் எதுவும் கொண்டு வருவதும் இல்லை. இறக்கும் போது கொண்டு போவதும் இல்லை. மனித சமுதாயம் தான் ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்வளித்து வருகிறது. அத்தகைய சமுதாயத்திற்கு தனது அறிவாற்றல், உடலாற்றல் இரண்டின் மூலமும் கடமையாற்ற வேண்டும்.

14.எண்ணத்தின் ஆற்றல்

- எந்த எண்ணமும் வீணாவதில்லை. ஒவ்வொரு எண்ணமும் எப்போதாவது ஒரு பயனை விளைவிக்கும். எண்ணத்தின் ஆற்றல் ஒரு போதும் வீண் போகாது.” – ரமண மகரிஷி

ஜென் ஒருவர் யாத்திரை கிளம்பத் திட்டமிட்டார்.

அது கடுமையான பின்பனி காலம். குளிரும் அதிகமாக இருந்தது.

அதைக்கண்ட அவரின் சீடர்களின் ஒருவர் பின்பனி அதிகமாக உள்ளதே. இந்த நிலையில் நீங்கள் எப்படி

குருவே தங்களின் பயணத்தைத் தொடங்குவீர்கள்? என்று கேட்டார்.

என் மனம் முன்பே அங்கு போய் சேர்ந்து விட்டது. அது போன வழியில் நானும் பின் தொடர்ந்து சென்று விடுவேன் என்று பதில் கூறினார் ஜென் குரு.

எண்ணத்தின் வலிமையும் ஆற்றலும் – வேதாத்திரியம்.

எண்ணியவெல்லாம் எண்ணியபடியே யாகும்.

எண்ணத்தில் உறுதியும் ஒழுங்கும் அமைந்திடில்.” (ஞாக.பா.1640)

வேதாத்திரிய ரமண சிந்தனைகளை ஏற்போம். ஆனந்தமாக வாழ்வோம். வாழ்க வளமுடன்.

15. அலைபாயும் மனதை எப்படி நிறுத்துவது?

- "மனம் அலைபாயும்போது, சக்தி எண்ணத்தினால் சிதறிப் போய் பலவீனமடைகிறது. மனம் ஒரே எண்ணத்தோடு இருக்கும்போது சக்தி சேமிக்கப்படுகிறது, மனம் வலிமை பெறுகிறது." - ரமண மகரிஷி.

நம்முடைய மனம் அமைதி பெற, நினைத்த காரியங்கள் வெற்றி பெறவும் வாழ்வில் ஆரோக்கியமாக வாழ நாம் அன்றாடம் தியானம் செய்து மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தினால் நிறைவேறும்.

ஆசனங்கள் யோகா தியானம் மூச்சு பயிற்சி நடை பயிற்சி உடற்பயிற்சி விளையாட்டு நம்முடைய மனம் அமைதி பெற, நினைத்த காரியங்கள் வெற்றி பெறவும் வாழ்வில் ஆரோக்கியமாக வாழ நாம் அன்றாடம் தியானம் செய்து மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தினால் நிறைவேறும்.

தியானம் என்பது மனது அதன் மேலேயே திருப்பப்படுதல். மனது எல்லா எண்ண அலைகளையும் நிறுத்தும் போது வெளியுலகத்திலிருந்து வரும் தூண்டுதல்கள் மனத்தின் மீது அதிகாரம் செலுத்த முடியாது.

உங்கள் உணர்வு விரிகின்றது. தியானம் செய்கிற போதெல்லாம் உங்கள் மனத்தின் ஆற்றல் பெருகுகின்றது. இன்னும் சிறிது கடினமாகப் பயின்றால், தியானம் எளிதாக வருகின்றது.

அப்பொழுது உடலைப் பற்றியோ மற்றப் பொருள்களைப் பற்றியோ நீங்கள் உணர்வதில்லை. ஒரு மணி நேரம் தியானம் தொடர்ந்து செய்தால் உங்கள் வாழ்க்கையிலே நிம்மதியான ஓய்வைப் பெற்றதாக உணர்வீர்கள்.

உள்ளத்திற்கும் பூரண ஓய்வு கொடுப்பது தியானமே. ஆழ்ந்த உறக்கம் கூட அவ்வகையான ஓய்வு கொடுப்பதில்லை. தியானத்தின்போது மூளை ஓய்வு பெறுகின்றது.

உறக்கத்தில் மனது ஓய்வு பெறாமல் குதித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. தியானத்தின் போது உங்கள் உடல் இருப்பதைக் கூட மறந்து விடுகிறீர்கள்.

வீட்டிலேயே செய்யலாம் மொறுமொறு... காராபூந்தி உங்களைப் பல துண்டுகளாக வெட்டினாலும் நீங்கள் உணர மாட்டீர்கள். நீங்கள் எடை குறைந்து இலேசாக இருப்பது போல் உணர்வீர்கள்.

தியானத்தினால் கிடைக்கும் பூரண ஓய்வு இது தான்.

யோகாசனம் என்றால் அதிகம் உடலை வளைத்து செய்வதல்ல. முதலில் மூச்சுப்பயிற்சி.

மூச்சுப்பயிற்சி என்பது நம் வலது கையின் கட்டைவிரல் மற்றும் சுண்டுவிரல் கொண்டு மூக்கின் இடப் புறமாக சுவாசத்தை இழுத்து வலப்புறமாக விட்டு பின் வலப்புறமாக சுவாசத்தை இழுத்து இடப்புறமாக விட வேண்டும்.

பிறகு அமைதியான இடம் அது உங்கள் வீட்டு பூஜை அறையாக இருந்தாலும் சரி எந்த விதமான சப்தமும் இல்லாத இடமாக பார்த்து அமர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பின்பு கண்களை மெதுவாக மூடி உங்களுக்கு பிடித்த கடவுளின் பெயரோ அல்லது விளக்கின் ஒளியோ அதை உங்கள் நெற்றியின் மையத்தில் நிலை நிறுத்தவும்.

முதலில் உங்கள் மனம் ஒரு நினைவிலிருந்து இன்னொரு நினைவிற்கு தாவிக் கொண்டேயிருக்கும். அடுத்தடுத்த நாட்களில் மனம் மெதுவாக ஒன்றுபடும்.

மனம் அமைதியடையும். அப்போது உங்கள் மனம் அடையும் ஆனந்தம் வார்த்தைகளில் சொல்ல முடியாது.

யோகாவில் முதலில் மனம் அலைபாயும். அப்படி அலையும் மனதை எட்டி நின்று கவனியுங்கள். மனதை அதன் போக்கில் அலைய விடுங்கள்.

செல்லச்செல்ல மனம் உங்கள் வசமாகும். தினமும் குறைந்தது பத்து நிமிடங்களாவது யோகாவில் அமர வேண்டும். ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து, மனத்தை அதன் வழியே செல்லவிட்டு பொறுத்திருந்து கவனிக்கவும்.

அறிவே ஆற்றல் என்று கூறுகிறது ஒரு முதுமொழி, மனது என்ன செய்கிறது என்று தெரிந்தாலன்றி அதனை அடக்க இயலாது. அதன் கடிவாளத்தைத் தளர்த்தி விடுக.

கொடிய எண்ணங்கள் மனத்தினில் எழுந்திடும். அத்தகைய எண்ணங்கள் உங்கள் மனத்தினில் இருப்பதைக் காண நீங்களே வியப்புறுவீர்கள்.

நாட்கள் செல்லச் செல்ல, மனத்தில் சீரற்ற எண்ண அலைகள் குறைந்து கொண்டே வந்து, மனமும் சிறிது சிறிதாக அமைதி பெறுவதைக் காணலாம். வீண் வாதங்களையும் மனத்தைச் சிதறச் செய்யும் பேச்சுக்களையும் தவிர்க்கவும்.

அறிவின் நான்கு நிலைகள் :

"அறிவறிய வேண்டு மெனில் புலன் கடந்து
அறிந்துள்ள அத்தனையும் கடந்து நின்று
அறிவிற்கு இயக்ககளைப் பொருள் பரம
அணுவான உயிர்நிலையை உணரவேண்டும்.
அறிவங்கே உயிராகும் துரியமாகும்
அந்நிலையும் கடந்துவிடத் துரியாதீதம்
அறிவிந்த நான்கு நிலைகளில் அவ்வப்போ
அனுபவமாய் நின்று நின்று பழக வெற்றி." (ஞாக.பா.1196)

தவம்:

"தெய்வ அறிவே திருந்திய அறிவாம்;
உய்யும் நல்வழி உள்ளுணர் தவமே;
செய்யும் வினைகளைச் சீரமைத்திட
ஐயமில்லை அறும் பிறவித்தொடர்." (ஞாக.பா.1205)

இயற்கை முறை தவம்

"ஒன்றி ஒன்றி நின்று அறிவைப் பழக்க
உறுதி, நுட்பம், சக்தி இவை யதிகமாகும்
அன்று அன்று அடையும் அனுபவங்கள் எல்லாம்
அறிவினிலேநிலைத்து விடும். ஆழ்ந்து ஆய்ந்து
நன்று என்று கண்டபடி செயல்கள் ஆற்றும்
நற்பண்பு புலன்களுக்கு அமைந்து போகும்
என்றென்றும் கருவிடத்தே அறிவை ஒன்றும்
இயற்கைமுறை சிறப்புடைத்து ஈதே தவமாம்." (ஞாக.பா.1473)

16. மனமற்ற நிலை

- "மனதை எண்ணங்களிலிருந்து விடுவிப்பதே சாதனையின் நோக்கமாகும். – ரமண மகரிஷி

மனம் இல்லா, இழந்த நிலையைத் தூயநிலை எனத் தாயுமானவர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த மனமற்ற நிலையாக இருக்க வேண்டும்.

மனம் விருப்பமான ஒன்றிலோ அல்லது துன்பமான ஒன்றிலோதான் லயமாகும். அப்படி ஏதாவது ஒரு பொருளில் நிறுத்தி வைப்பதற்கு லயம் என்பது பெயர். ஒரு மனிதன் சிரிக்கிறான் என்றாலும் அழுகிறான் என்றாலும் மனோலயம்தான்.

ஆனால் மனோநாசம் என்பது ஒரு மனத்தினுடைய தன்மை அறிந்து அந்த மனத்தின் கிளைகளை உருவாக்காமல் தனித்து விடப்பட்ட மனம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக தொடர்ச்சியான இன்னொன்றுக்கும் உள்ள இடைவெளிக்குத்தான் மனோநாசம் என்று பெயர்.

மனோலயம் என்பது மகிழ்ச்சியை உருவாக்கும்; அறிவை உண்டாக்கும். ஆனால் மனோநாசம் என்பது ஞானத்தை உருவாக்கும்.

உலகமக்கள் விரும்புவது மனோலயம் ஞானிகள் விரும்புவது மனோநாசம்.

ஆகவே துன்பத்தில் மனம் சார்ந்து துன்பத்தில் மனோலயம் ஆகாமல் ஆனந்தமான நிலையில் மனோலயம் ஏற்படுத்தி அனுபவிப்பதே ஆன்மிகம்.

மனதை வெட்டவெளியாக்கி மனதை நிர்மூலமாக்கினால் பிரபஞ்ச ஞானம் உண்டாகும். இதனையே ஒரு ஞானி

சினம் இறக்கக் கற்றாலும் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலும் மனம் இறக்கக் கல்லார்க்கு வாய் ஏன் பராபரமே!

என்று கூறுகிறார்.

மனம் ஒரு பொக்கிஷம் – வேதாத்திரியம்

ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரு விளைவுண்டு.

அந்த விளைவிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது.

ஒவ்வொருவரும் தனக்கோ, பிறருக்கோ, தற்காலத்திலோ, பிற்காலத்திலோ, உடலுக்கோ, உயிருக்கோ தீங்கு நேரா வண்ணம் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

அப்போது தான் அமைதியும், இன்பமும் ஏற்படும். அறிவு வளர்ச்சிக்கும் வழி ஏற்படும். இன்றேல், அமைதி குன்றி வளர்ச்சி தடையுறும்.

அவரவர்கள் செய்யும் தவறுகள் தான் மதவாதிகளால் பாவங்கள் என்றும், சிந்தனையாளர்களால் தவறுகள் என்றும், அரசியல்வாதிகளால் குற்றங்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றன. இந்த மூன்றுமே ஒரே பொருளைக் குறிப்பது தான்.

நாம் ஒரு முறை ஒரு செயலைச் செய்துவிட்டால், அது நமது உடலுறுப்புகளில் பதிந்து மீண்டும் அதையே செய்யத் தயாராகி விடும்.

இந்தப் பதிவு, எண்ண அழுத்தமாக மூளையிலும் பதிந்து விடுகிறது. அதுவுமின்றி, சந்ததித் தொடர்புக்குக் காரணமாக உயிர் வித்திலும் அது பதிந்து விடும்.

ஆகவே தான், தீமையைத் தவிர்த்து நல்லதே செய்ய நாம் பழகிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குத் தான் ஒழுக்கம் என்று பெயர்.

பிறர்க்கு எவ்வகையிலும் தீமை ஏற்படாதபடி எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய மூன்றையும் ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு வாழ்வதுதான் ஒழுக்க வாழ்வு ஆகும்.

மற்ற எல்லாம் இழுக்கான வாழ்வாகிய துன்பத்தையே தான் கொடுக்கும். இதனால், காரண காரிய விளைவு அறிந்து இன்பம் தரும் நற்செயல்களிலேயே ஒருவன் ஈடுபடவேண்டுவது அவசியமாகிறது.

17.கூர்தலறமா? செயல்விளைவா?

- "அவரவர் பிறப்பு பிரகாரம் அதற்கானவன், ஆங்காங்கு இருந்து ஆட்டுவிப்பன். என்றும் நடவாதது என் முயற்சிக்கினும் நடவாது. நடப்பது என் தடை செய்யினும் நிலையாது.

இதுவே திண்ணம். ஆகவே மௌனமாய் இருக்கை நன்று!" -
ரமண மகரிஷி

இங்கு ரமணர் சொல்வது வேதாத்திரியத்தின்
செயல்விளைவுத்தத்துவத்தைதான்.

"செயலிலே விளைவாக தெய்வ ஒழுங்கமைப்பு இருக்க
பயன் என்ன தவறிழைத்துப் பரமனைப்பின் வேண்டுவதால்"
(வேதாத்திரியம்)

கூர்தலறம் எனும் செயல்விளைவு நீதி - வேதாத்திரியம்

இறை நிலை எல்லாம் வல்லதும், எங்கும் நீக்கமற
நிறைந்துள்ளதுமான பாய்மப்பொருளாகும். இறைநிலையின் தன்மைக
ள் 'வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேரறிவு, காலம்' என்பதாகும்.

இந்த வளங்கள் நான்கும் பாய்மப்பொருளிலும் உள்ளது. இது
புலன்களுக்கு எட்டாத கருத்துருவம்.

'இறைநிலை என்ற பேராற்றலான பாய்மப்பொருள்
எந்தப்பொருளிலும், எந்த உருவிலும், எந்த உயிரினத்திலும் நிரம்பி
இருக்கிறது. அது அமைந்துள்ள பொருட்கள், தன்மைகள் அலைகளாக
அதன்மீது மோதுகின்ற போது உருவாகின்ற விளைவுகளே செயல்
விளைவு நீதியாகும்.'

'செயல் விளைவு நீதி எந்த இடத்திலும் சிறிதுகூடத் தவறின்றி
அந்தந்த பொருளின் தன்மைக்கேற்ப, தேவைக்கேற்ப உயிரினத்தில்
அதன் உணர்ச்சிகள், அனுபோக அனுபவப் பதிவுகளுக்கேற்பவும்
விளைவுகள் இன்பமாகவோ, துன்பமாகவோ, ஊக்கமாகவோ,
ஆக்கமாகவோ, வரவாகவோ, செலவாகவோ அளித்துக்
கொண்டிருக்கிறது.'

நம்முடைய ஒவ்வொரு செயலுக்கும் தக்க விளைவு உண்டு.
அதையே நியூட்டன் என்ற சொன்னார்.

பருப்பொருளுக்கு மட்டுமே பொருந்துகின்ற நியூட்டனின் விஞ்ஞானக் கோட்பாட்டையும் தாண்டி வேதாத்திரி மகரிஷி மெய்ஞ்ஞானத்தின் துணை கொண்டு நம்முடைய ஒவ்வொரு செயலுக்கும் விளைவு உண்டு என்பதையும், விளைவாக வருவது யார் என்பதையும் செயல் விளைவுத் தத்துவம் மூலம் விளக்கியுள்ளார்.

வினைப்பயனை போக்கிட, செயல் விளைவு நீதி :

இயற்கையில் எந்த ஒரு செயலுக்கும் விளைவு உண்டு. விளைவுகள் சரி சமமாகவும் இருக்கலாம், தொடர் விளைவால் பன்மடங்காகவும் பெருகலாம். விளைவு இன்பமாகவோ, துன்பமாகவோ மனித மனத்திற்கு தோன்றுகிறது.

பழக்கத்தினால் விளைவறியா நிலையில் செயல்கள் செய்து வருவதால் சமுதாயத்திலும், தனிமனிதர் வாழ்விலும் சிக்கல்களும், அதன் தொடர் விளைவாக துன்பங்களும் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. தனி மனித வாழ்வை பாதிப்புக்குள்ளாக்குவதோடு, சமுதாய நலனும் கெடுகிறது.

"வினைப்பயனை போக்கிடாமல் வீட்டைய விரும்புவதோ பொருந்திடாது" என்கிறது வேதாத்திரியம்.

"...தட்டுங்கள் திறக்கும் என்றார் தனக்குள்ளே பேராற்றல் புதையல் கண்டோர், தக்கவழி அருட்குருவின் தாள் பணிந்து தவம் பயின்று தனை உணர்தல்" என்பது வேதாத்திரியம் கூறும் நல்லுபதேசமாகும்.

அறிஞர்கள் வழிகாட்டுதலால், செயல் திட்டங்களினால் மனித குலம் விழிப்பு நிலையில் செயல்கள் ஆற்றத் துவங்கி விட்டது.

மனம் தன் மூல நிலையாகிய அறிவையும் அறிந்து, அவ்வறிவு முழுமை பெற்று விட்டால் உலக மக்கள் மனதில் பேரானந்தம் உண்டாகும். உலக அமைதி தடைத்தோங்கும். ஆனந்தம் பெருகும். தனி மனிதர் வாழ்விலும் பல வளங்களும் சிறந்தோங்கும்.

18. திருவண்ணாமலையும் ஆழியாரும்

திருவண்ணாமலையில் அமைந்துள்ள, ஸ்ரீ ரமண ஆசிரமம் உலகப் புகழ் பெற்றதாகும்.

ஸ்ரீ ரமண ஆசிரமம் (ஸ்ரீ ரமணாச்சிரமம், என்பது இரமண மகரிஷியின் நினைவாக, அவர்களின் சீடர்களால் கட்டப்பட்ட ஓர் ஆசிரமமாகும்.

இது 1922 ஆம் ஆண்டில் இருந்து அத்வைத வேதாந்த நெறியை போதித்து வாழ்ந்து மரணம் அடைந்த ஆண்டான, 1950 வரை இவர் வீடாக இருந்தது.

இது பெங்களூர் சாலையில், திருவண்ணாமலைக்கு மேற்கு பகுதியில், அருணாச்சலமலையின் அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ளது.

அவரது சமாதி கோவில் புண்ணிய இடமாக கருதப்படுகிறது. ஆசிரமத்தைக் காண உலகம் முழுவதும் இருந்து பக்தர்கள் வருகின்றனர்.

ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி 1927 முதல் 1950 வரை வாழ்ந்த சயன பழைய மண்டபம்.

பலகாலம் திருவண்ணாமலையின் பல இடங்களில் தங்கிய ரமண மகரிஷி, இவரின் தாயார் அழகம்மாள் மே 19, 1922 இல் வந்தார். இவரது தாயின் மறைவிற்குப் பிறகு திருவண்ணாமலையின் அடிவாரத்தில் குடிபுகுந்தார்.

அவரது சீடர்களால் ஆசிரமம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இதுவே ரமண ஆசிரமமாகும். இதன் பின்னர் மகரிஷி சமாதியடையும் வரை அந்த ஆசிரமத்தை விட்டு எங்கும் செல்லவில்லை.

ஆரம்பத்தில் எழுத்தாளரான பால் பிராண்டன் வருகையின் போது 1931 ஆம் ஆண்டு, அவர் எழுதிய புத்தகம் " A search in Secret India" மற்றும் "The Secret Path" (1934) மூலம் மேற்கு நாடுகளுக்கு ரமண மகரிஷி அறிமுகம் ஆனார்.

பின்னர் 1938 ஆம் ஆண்டு எழுத்தாளர் சோமர்செட் மெளகம் ரமண மகரிஷி ஆசிரம பார்வையின் போது, ரமண மகரிஷியை புனித மனிதரின் மாதிரியாகவும் கருதினார்.

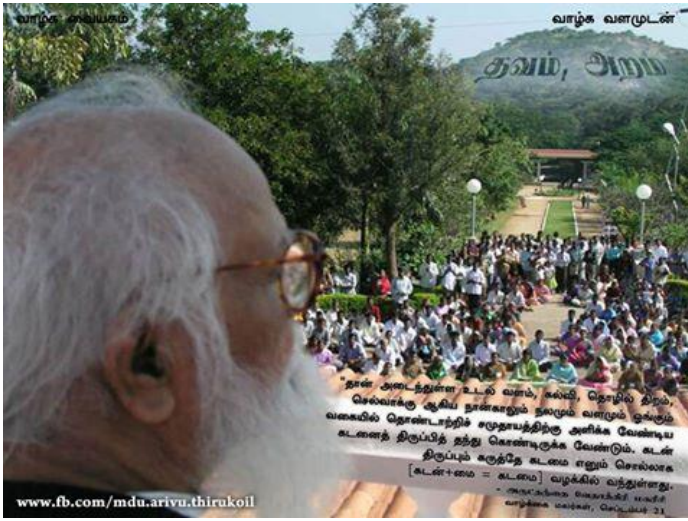
ஆர்தர் ஆஸ்போர்ன் என்ற எழுத்தாளர், இருபது ஆண்டுகள் ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்த போது, The Mountain Path என்னும் ஆங்கில இதழ்களில் ஆசிரமத்தைப் பற்றியும், ரமண மகரிஷி மற்றும் அவரது போதனைகள் சார்ந்த பல புத்தகம் எழுதியுள்ளார்.

1949இல் மெளன்சாது என்பவர் பல மாதங்கள் ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்தார்.

1976இல் டேவிட் கோத்மன் என்ற இங்கிலாந்து எழுத்தாளர் ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்து ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி தொடர்பான தலைப்புகளில் பதினான்கு புத்தகங்கள் எழுதியுள்ளார். அவர் தொடர்ந்து ஆசிரமத்திலேயே வாழ்ந்தார்.

1916 ஆம் ஆண்டு தனது தாயுடன் ஆசிரமத்திற்கு சென்ற ரமண மகரிஷியின் இளைய சகோதரரான நிரஞ்சானந்த சுவாமி தனது வாழ்நாள் முழுவதும் ஆசிரமத்தில் தங்கினார். அவரது மகனும் பேரனும் ஆசிரமத்தை கவனித்து வந்தனர்.

பொள்ளாச்சிக்கு அருகில், ஆணைமலை அடிவாரத்தில் இருக்கும் ஆழியாரில், அமைந்திருக்கும் அறிவுத் திருக்கோயிலுக்கு, ஒருமுறை சென்று வாருங்கள். வேறு கிரகத்திற்குச் சென்று வந்த உணர்வு ஏற்படும்.

சுவர்களற்ற எல்லைக் கோடுகளற்ற, பேதமற்ற ஆக்கப்பூர்வமான உணர்வலைகள எழுப்பும் சக்தியைக் காற்று மையத்தில், ஸ்தூலமாகக் கொண்ட கிரகத்தை, உங்களால் கற்பனை செய்ய முடியுமானால்,

ஒரு நடை ஆழியாறுக்குச் செல்லுங்கள்.

அதை நிஜம் என்று உணர்வீர்கள். கட்டணம் கட்டித் தொண்டாற்ற நூற்றுக் கணக்கானோர் வந்து சேவை பார்ப்பது, ஓர் அதிசியம் என்றால், போரில்லா உலக

அமைதி என்பது, நமது வாழ்நாளுக்குள் சாத்தியமாகும் ஒன்று என்று அங்கிருப்பவர்கள் நம்புவது மாபெரும் அதிசியமாகத் தோன்றும்.

இதற்கு மூலகாரணம், ஆழியாறு அறிவுத் திருக்கோவிலில், மூலதாரமாக இருக்கும் வேதாத்திரி மகரிஷி சமாதி அமைந்திருக்கும், மணிமண்டம் நடு நாயகமாக அமைந்து, அறிவுத்

திருக்கோயிலும் அருளரங்கத்திலும், வேதாத்திரியப் பயிற்சியைக் கொடுத்து மக்களின் வாழ்வை மேம்படுத்தி வருகிறார்கள்.

ஓங்கார வடிவில் அமைந்துள்ள அறிவுத் திருக்கோயில், நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. 1. அன்பகம் 2. அறிவகம் 3. அருளகம். 4. அருள் குருவகம்.

அன்பகம்

திருக்கோயிலுக்கு வருகின்றவர்களை அமர்த்தி, மனித வாழ்வின் நோக்கம் நோக்கத்தை ஈடேறச் செய்யவல்ல வழிகளான, தற்சோதனை முறைகள், தியான முறைகள், கடவுள் பற்றிய கருத்து ஆகியன பற்றிய விளக்கம் தரப் பெறுகிறது. கூட்டுத் தியான ஐந்து வேளையும் நடைபெறுகிறது.

அறிவகம்

குண்டலி தவப்பயிற்சிகள், நான்கு படிகளில் தரப் பெறுகின்றன. அவற்றுள், முதல் மூன்று நிலைகளாகிய ஆக்கினை சாந்தி துரியம் ஆகியன இந்த அறையில் கொடுக்கப்படுகின்றன.

அருளகம்

குண்டலினி தவப்பயிற்சியின் உச்சக்கட்ட பயிற்சியாகிய துரியாதீத தவப்பயிற்சி, இங்குக் கொடுக்கப்படுவதோடு, அப்பயிற்சியை பெற்றவர்களைக் கொண்டு, காலை மாலை கூட்டுத் தவமும் இவ்வறையில் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றது.

துரியாதீத தவப்பயிற்சி பெற்றவர்கள் மட்டுமே, இவ்வறையில் தவம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

அருட்குருவகம்

அருள்தந்தை யோகிராஜ் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் வாழ்ந்த இல்லம். இப்போது நினைவிடமாக அமைந்துள்ளது.

மணிமண்டபம்

வேதாத்திரி மகரிஷியின் சமாதி இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பலநூறு அன்பர்கள் ஒரே நேரத்தில், தவம் செய்கிறார்கள். நாள்தோறும், ஐந்து வேளையும் இங்கு தவம் நடத்தப்படுகிறது.

வள்ளலார் குடில்

சித்த மருத்து இல்லமாகத் திகழ்கிறது

குடில்கள்

திருமூலர். காளங்கி நாதர் என்ற மூன்று சித்தர்களின் பெயர்களால் விளங்கும் மூன்று குடில்கள் உள்ளன. இன்னும் பல குடில்கள் உள்ளன.

பேரங்கு

ஆடிட்டோரியம் என்றழைக்கப்படும் இப்பேரங்கு கூட்ட அரங்காய் தங்கும் விடுதியாய், பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது., அன்பர்கள் தங்குவதற்கு இரண்டு பெரிய அமைதி நிலையங்களும் உள்ளன. இதைத்தவிர, பெரிய சமையல்கூடம், டைனிங் ஹால், உண்ணும் இடமும் அமைந்துள்ளன.

நாட்பணிகள்

காலை 5.15 க்குச் சமித்துகளையும் பசுநெய் பச்சரிசி பசுஞ்சாணி வரகிட்ட ஆகியவற்றை இட்டு, அன்பத்தில் ஒமப் புகை எழுப்பப்படுகிறது.

இப்புக்கை நச்சுக் காற்றினையும், நச்சு எண்ண அலைகளையும்
அழிக்கவல்லது என்பது மகரிஷி அவர்களின் கருத்து என்பதை, உலக சமாதானம் (1957) என்ற நூல் கூறும். இதனை இன்றைய அறிவியல் ஆராய்ச்சி ஒத்துக் கொள்கின்றது.
பயிற்சி

ஆண்டு முழுவதும், இங்கு, மகரிஷியின் அகத்தாய்வு பயிற்சிகள், காயகல்ப பயிற்சிகள், உடற்பயிற்சிகள், பிரம்மஞானப் பயிற்சி. பேராசிரியர்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் பல்கலைக் கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்களுக்கானப் பயிற்சி, மௌன நோன்பு நடைபெற்று வருகின்றன.

*ஆழியாருக்கு ஒரு முறை வந்து பாருங்க! **

ஒரு முறை ஆழியாரு அறிவுத் திருக்கோயிலுக்கு - வந்து பாருங்க!
ஆசான் வேதாத்திரி மகரிஷியின் - மணிமண்டபத்தை வலம் வந்து பாருங்க

அங்க துரியாதீத தவமெல்லாம் நடக்குதுங்க!,
உங்க - கவலையெல்லாம் பஞ்சாய் பறந்து போக 'பஞ்சபூத நவக்கிரகத் தவமும் நடக்குதுங்க!,
தங்க நிற ஓம்கார மண்டபமும் நுழைவாயில் எதிரிலே - இருக்குதுங்க!

நாளும் மணிமண்டபத்தில் ஒன்பது மைய தவமும் நடக்குதுங்க!,
,நீங்க

தங்க அமைதி திருநிலையமும் அருமையா இருக்குதுங்க!,
திங்க அறுசுவை உணவுக் கூடமும் இருக்குதுங்க!

ஆனந்தமான வாழ்வைப் பெற ஆழியாறு வாங்க வாங்க வாங்க!

ரமண ஆசிரமும் அறிவுத் திருக்கோயிலும் - ஒரு ஒப்பீடு

பகவான் ரமணர் ஆத்ம விசாரனைக்கு (தற்சோதனை-அகத்தாய்வு) மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். ஆனால் இப்போது ரமண

ஆசிரமத்தில் பூஜை புனஸ்காரத்திற்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது.

ரமணர், ஆசிர சொத்துக்களை தனது தம்பி பெயரில் உயில் எழுதினார். (ரமணரை வற்புறுத்தி இந்தச் செயலை அவரது உறவினர்கள் செய்தார்களாம்) இந்த ஆசிரமம் தற்போது ரமணரது குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிலேயே செயல்பட்டு வருகிறது.

ஆசிரமத்தில் ஒரு பிரிவினருக்கு மட்டும் வேதபாடசாலை நடைபெற்று வருகிறது.

ஆனால் வேதாத்திரி மகரிஷியின் ஆழியார் அறிவுத்திருகோயில் மட்டுமல்ல - வேதாத்திரியமும் பொதுவுடைமை ஆக்கப்பட்டுள்ளது. உலகெங்கும் மனவளக்கலை மன்றங்களில் வேதாத்திரிய தத்துவம் போதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஏன்? சுமார் 30 க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களில் வேதாத்திரியம் பட்டப்படிப்பாகவும், பட்ட மேற்படிப்பாகவும், ஆராய்ச்சி படிப்பாகவும் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது

19.ரமண மகரிஷியும் சுவாமி சித்பவானந்தரும்

சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்திற்குப் போகும் சந்தர்பங்களிலெல்லாம் திருவண்ணாமலை சென்று பகவான் ரமண மகரிஷிகளை சுவாமி சித்பவானந்தர் சந்திப்பது வழக்கம் பழக்கம்.

ஸ்ரீ ரமண பகவானும் இவரோட தனிப்பட்ட முறையில் அதிக நேரம் பேசுவார். பொதுவாக - ஆன்மீக விஷயங்களைப் பேசுவது இவர்களது வழக்கம். இது மற்றவர்களுக்கு அச்சரியமாக இருக்கும்.

ஒரு சமயம் இவர் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியைப் பார்த்து சித்பவானந்தர் கேட்டார்.

“நீங்கள் மதுரையைவிட்டு வெளியேறும் பொழுது பெற்றுள்ள மனநிலைக்கும் இன்று நீங்கள் பெற்றுள்ள மனநிலைக்கும் என்ன வேறுபாடு காண்கிறீர்கள்?”

ரமணர் சொன்னார். "நான் மதுரைளைவிட்டு வெளியேறும் பொழுது எந்த மனநிலையைப் பெற்றிருந்தேனோ இப்பொழுதும் இருக்கிறேன். சுவாமிஜி "அங்ஙனமாயின் நீங்கள் எதற்காக இவ்வளவு காலம் தவம் செய்தீர்கள்?"

"நான் அன்று பெற்ற மனநிலையில் உறுதி பெற்றிருப்பதற்காகத் தவம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அதனை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக தவம் செய்கிறேன். முடிந்த நிலை. அதற்கு மேல் பெறவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்கி என்று திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் பாடுகிறார்.

சிறு நேரம் கூட (இமைப்பொழுதும்) என் உள்ளத்தைவிட்டு (என் நெஞ்சில்) அகலாமல் இருப்பவன் (நீங்காதான்) திருவடிகளைப் பணிவோம் (தாள் வாழ்க)

இமைப்பொழுது என்பது, நாம் கண் சிமிட்டும் அளவிலான காலத்துளி. இமைப்பொழுது என்பதையும்விட, காலம் மேலும் துல்லியமாகவும் அளக்கப்படக் கூடியதுதான்.

எனினும், மனிதர்களாகிய நமக்கு, இமைப்பொழுது என்பதே, அனுபவத்தில் காணக்கூடிய துல்லிய காலம்.

எனவேதான் மாணிக்கவாசகர், இமைப்பொழுது எனும் கால அளவைக் காட்டி, அந்த இடைவெளியிலும் கூட நம்மை விட்டு விலகாமல் நம்முள்ளேயே இறைவன் இருக்கின்றான் எனக் கூறுகின்றார்.

அந்த இறைவன் நம்முள்ளே எங்கே இருக்கிறான்?

'அகப்படும் சிவம்' அல்லவா, அதனாலே, சிவன் எல்லோரின் நெஞ்சிலும் இருக்கின்றான்.

‘ஹ்ருதயம்’ எனும் சம்ஸ்கிருதச் சொல், தசைகளாலான ‘இதயம்’ எனும் உறுப்பினை காட்டுவது அல்ல.

அதன் பொருள், உள்ளமாகிய மையம்; அதுவே நெஞ்சம், நமக்குள் - எல்லா உணர்வுகளுக்கும் ஆதாரமாய் இருப்பது.

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப

நிர்விடய கைவல்யமாம்

நிஷ்கள அசங்கசஞ் சலரகித நிர்வசன

நிர்த்தொந்த நித்தமுக்க

தற்பரவிஸ் வாதீத வ்யோமபரி பூரண

சதானந்த ஞானபகவ

சம்பு சிவ சங்கர சர்வேச என்றுநான்

சர்வகா லமும்நினைவனோ?

அற்புத அகோசர நிவிர்த்திபெறும் அன்பருக்கு

ஆனந்த பூர்த்தியான

அத்தைத நிச்சய சொரூபசா சஷாத்தகார

அநுபூதி அநுசூதமும்

கற்பனை அறக்காண முக்கணுடன் வடநிலை

கண்ணாடு இருந்தகுருவே

கருதரிய சிற்சபையில் ஆனந்த நிர்த்தமிடு

கருணா கரக்கடவுளே.” (தாயுமானவர் பாடல்.47)

இறைநிலையோடு எண்ணத்தை கலக்கவிட்டு,

ஏற்படும்ஓர் அமைதியிலே விழிப்பாய் நிற்க,
நிறைநிலையே தானாக உணர்வ தாகும்.

நித்தம் நித்தம் உயிர்உடலில் இயங்கு மட்டும்

உறைந்து உறைந்து இந்நிலையில் பழகிக்கொள்ள,
உலக இன்பங்களிலே அளவு கிட்டும்.

கறைநீங்கி அறிவு மெய்ப்பொருளாய் நிற்கும்.

கரைந்துபோம் தன்முனைப்பு. காணும் தெய்வம்.” (ஞாக.பா.1487)

நினைப்பே நடப்பு என்பார்கள். உங்கள் மனதில் எப்பொழுதும் இறைசிந்தனையில் இருந்தீர்கள் என்றால் இமைப்பொழுதும் நீங்காத இறைவனடியை எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் என்ன பலன் கிடைக்கும். மகரிஷி சொல்கிறார்.

ஒவ்வொரு நொடிப் பொழுதும் இறைநிலையோடு கலந்திருந்தால், நிறைநிலை தானாக வந்துவிடும்.

விழிப்பு நிலை இயற்கையாக அமைந்துவிடும். உயிர் உடலில் இயங்கும் மட்டும் இந்த எண்ணத்தில் பழகி, வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அதனால்- உலக இன்பங்களில் அளவுமுறை ஏற்படும். ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்கள் நீங்கிவிடும்.

தன்முனைப்பு என்ற ஆணவம் கரைந்துபோகும். ஆனந்தமான பரம்பொருளோடு நாமும் ஆனந்தமயமாக வாழலாம்.

இந்த ஆனந்த வாழ்வுக்கு, ரமணரையும் வேதாத்திரி மகரிஷியையும் மனதில் நிறுத்திக் கொள்வோம்

இந்த மகான்களைப் போல் இறையணர்வும் ஆனந்தமும் பெற்று வாழ்வோம். வாழ்க வளமுடன்.

துணைநின்ற நூல்கள்

- ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரியப் பதிப்பகம், ஈரோடு

- உலக சமாதானம், வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரியப் பதிப்பகம், ஈரோடு
- வேதாத்திரியத் தத்துவங்கள் மன்னார்குடி பானுகுமார், இணையதளம் www.banukumar.in
- ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள், மன்னார்குடி பானுகுமார்,
- ஞானதீபமும் ஞானஒளியும், மன்னார்குடி பானுகுமார், விஜயா பதிப்பகம், கோவை.
- வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000, மன்னார்குடி பானுகுமார், விஜயா பதிப்பகம், கோவை.
- ஸ்ரீரமண மகரிஷி, பாலகுமாரன்
- ரமணர் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள், கங்கா ராமமூர்த்தி
- இணையதளம் ரமணர் செய்திகள்.
- A search in Secret India" Bal pirandan
- The Secret Path" Bal pirandan
- The Mountain Path, Arthar Ahasbor

பானுகுமார் படைப்புலகம்

Free PDF www.banukumar.in

ஆன்மீகம்

1. தியானம் பழக 100 தியான சிந்தனைகள்
2. அறிவியல் நோக்கில் 100 ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
3. கோள்களை வென்ற இடைக்காட்டுச் சித்தர்

வாழ்க்கை வரலாறு

1. நெப்போலியன் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
2. புத்தர் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
3. இயேசுவின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
4. குருவுடன் வாழ்ந்தவர் (புலவர் தியாகராஜனார்)
5. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை

வேதாத்திரி மகரிஷி 1

1. இந்திய தத்துவ வரலாற்றில் வேதாத்திரி மகரிஷி
2. வேதாத்திரி மகரிஷி பற்றி 100 அறிஞர்கள்.
3. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 1)
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 2)
5. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 3)
6. தினசரி தியானம்.
7. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
8. “வாழ்க வளமுடன்! என்ற வார்த்தை! சரியா? தவறா? இலக்கணம் என்ன சொல்கிறது?
9. பன்முகப்புரட்சியில் வேதாத்திரி மகரிஷி
10. பன்முகப் பார்வையில் வேதாத்திரி மகரிஷி
11. வேதாத்திரி மகரிஷியின் தத்துவ தரிசனங்கள்
12. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
13. போரில்லா நல்லுலகம்
14. அதுவானால் அதுவே சொல்லும்
15. உய்யும் வகை தேடி அலைந்தேன்.
16. தினந்தோறும் வேதாத்திரியம்
17. வாழும் வேதாத்திரியம்
18. என்னைச் செதுக்கிய வேதாத்திரியத்தின் ஞானக்களஞ்சியம்
19. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
20. மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
21. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
22. வேதாத்திரியம் கற்போம்
23. மனைவிக்கு மரியாதை
24. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் வறுமை என்பது இல்லை.
26. அவதாரப் புருஷர் அருட்தந்தை
27. வேதாத்திரியம் ஒரு ஜீவ யாத்திரை
28. வேதாத்திரியத்தில் அறம்

பாரத மகான்களும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்-ஒப்பாய்வு

1. வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
2. மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
3. தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
4. ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்

5. வேதாத்திரியத்தில் கலந்த நதிகள்.
6. ஞானதீபமும் ஞான ஒளியும்.
7. கிழக்கும் மேற்கும்
8. வேதமுதல்வரும் வேதாத்திரியம்
9. ஞான வள்ளல்கள் (ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்)
10. பாமரமக்களின் தத்துவஞானிகள் (அச்சில்)
11. சித்தர்களும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
12. மாணிக்க வாசகரும் வேதாத்திரியம்
13. சிவவாக்கியாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
14. ஆனந்தக் களிப்பும் பேரின்பக் களிப்பும்
15. சுகவாரியும் பேரின்ப ஊற்றும்
16. பட்டினத்தாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
17. ரமண மகரிஷியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
19. சுவாமி சிவானந்தரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
20. சுவாமி சித்பவானந்தரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
21. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
22. தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
23. பாரதியாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்தமான பரம்.
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சின்மயானந்த குரு.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொருள் வணக்கம்.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் தேஜோமானந்தம்.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எங்கும் நிறைந்த பொருள்..
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சத்திதானந்த சிவம்.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் கருணாகரக் கடவுள்
8. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பாயப்புலி
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பைங்கிளிக் கண்ணி
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொன்னை மாதரை
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆகார புவனம்

13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எந்நாட்கண்ணி
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சித்தர் கணம்
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மெளனகுரு
வணக்கம்
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மலைவளர்க் காதலி
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இந்திரியங்களின்
கொட்டம்
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மனம் என்னும்
மாயை
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆறுபகைவர்கள்
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் அருள்தாகம்
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இறைவழிபாடு
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் வழிபாடு ஏன்,
23. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்த இயல்பு
24. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி
பாகம் 1
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி
பாகம் 2
26. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி
பாகம் 3

திருவாசகமும் வேதாத்திரியமும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் யாத்திரைப் பத்து.
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சப் பத்து.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அடைக்கலப்
பத்து.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் செத்திலாப் பத்து.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அதிசயப் பத்து.
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் உயிர் உண்ணிப்
பத்து.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குழைத்தப் பத்து.

8. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிடித்தப் பத்து.
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிரார்த்தனைப் பத்து.
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சிவபுராணம்
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆசைப் பத்து
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சோ பதிகம்
13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அருட்பத்து
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அற்புதப்பத்து
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அன்னைப்பத்து
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் கண்டபத்து
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குயிற்பத்து
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சென்னிப்பத்து
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் புணர்ச்சிப்பத்து
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் வாழாப்பத்து
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆனந்த பரவசம்
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குலாப்பத்து

பாரதியாரும் வேதாத்திரியமும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் ஞானப்பாடல்கள்
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் தத்துவப் பாடல்கள்
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் பிரம்மஞானம்
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் மானுட சிந்தனைகள்

ஜென்னும் வேதாத்திரியமும்

1. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 1
2. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 3
4. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 4
5. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 5

தாயுமானவர் தாயுமானவர்

1. சேரவாரும் ஜெகதீரே
2. தாயுமானவரின் இலக்கிய நயம்

3. தாயுமானவரின் மெய்ப்பொருள்
4. தாயுமானவரின் சமயநெறி
5. தாயுமானவரின் உடல் பொய்யுறவா?
6. தாயுமானவரின் கடவுள் கோட்பாடு
7. தாயுமானவரும் மகான்களும்
8. தாயுமானவர் ஆன்மீக வாதியா? அரசியல் ஞானியா?
9. தாயுமானவர் தரும் இடம், பொருள், ஏவல்
10. தாயுமானவரின் அத்வைதமும் வேதாத்திரியரின் அத்வைதமும்
11. தாயுமானவரின் ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
12. தாயுமானவரின் ஞானதாகம்
13. தாயுமானவரின் இலட்சியப் பயணம்
14. தாயுமானவரின் பிரபஞ்சக் கோட்பாடு
15. தாயுமானவரின் உயிர் விளக்கம்
16. GARLAND OF PARAAPARAM
17. தாயுமானவர் போற்றும் அறம்
18. அறிவேதான் தெய்வமென்றார் தாயுமானவர்
19. ஏன் அவதரித்தார்கள்?
20. தாயுமானவரின் பரநடையும் உலக நடையும்
21. இன்பம் பெறும் வழி யாது? தாயுமானவர்
22. தாயுமானவர் பாடல்களில் மனம்
23. தாயுமானவர் வழிபாடு ஏன்?
24. தாயுமானவருக்கு மறுபிறவி உண்டா?
25. கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் தாயுமானவர்
26. கடவுளின் விலாசம் தருகிறார் தாயுமானவர்
27. தாயுமானவர் எதை பலி கொடுக்கச் சொன்னார்?
28. தாயுமானவர் தரும் இறைவழிபாடு
29. தாயுமானவருடன் வாழ்வோம்
30. தாயுமானவரின் உவமைகள் 100

ஜென்னும் திருவாசகமும்

1. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 1
2. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 3

புலவர் தியாகராஜனார்

1. குருவுடன் வாழ்ந்தவர்
2. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
3. புலவர் தியாகராஜனார் அரிய செய்திகள் 100
4. குரு பக்தியின் வடிவம் புலவர் தியாகராஜனார்

வரலாறு மன்னார்குடி

1. மன்னார்குடி மன்னார்குடிதான் அரிய செய்திகள் 1000
2. மன்னார்குடி வரலாறு

பயண நூல்கள்

1. ஞாபகம் வருதே ஊர் ஞாபகம் வருதே!
2. அமெரிக்க மண்ணில் ஆறு மாதங்கள்

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்.
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை
6. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்

சிறுகதைகள்

1. செயலே விளைவு
2. தவம்
3. தொலைந்து போன உறவுகள்
4. பத்மாவும் கதவும்

ஆராய்ச்சி

நன்மக்கட்பேறு 100 நற்சிந்தனைகள்

பானுகுமார் படைப்புலகம்

1. நானும் என் எழுத்தும்
2. நீங்களும் எழுதலாம் வாங்க
3. புத்தகம் எழுதலாம் வாங்க
4. வேதாத்திரியத்தில் எழுதலாம் வாங்க
5. ஒப்பாய்வு இலக்கியம் எழுதலாம் வாங்க
6. நான் ஏன் எழுதுகிறேன்

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

1. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 1 (இலக்கிய திறனும் கருத்தியலும்)
2. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 2 (நாடும் அரசும்)
3. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 3 (இறை சிந்தனைகள்)
4. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 4. (மானுடம் வென்றதம்மா)

உலகப் புகழ்பெற்ற 34 தத்துவஞானிகளும்

வேதாத்திரி மகரிஷியும் (ஒப்பாய்வு இலக்கியம்)

1. டால்ஸ்டாயும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
2. ஹிப்பாக்ரட்ஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
3. ஹென்றிவேர்ட்ஸ்வொர்த் லாஜ்பெலோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
4. பெர்ட்ராண்ட் ரசல்லும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
5. கலில் ஜிப்ராணும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
6. தஸ்தயேவ்ஸ்கியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
7. ஜலாலுதீன் ரூமியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
8. லாவோசும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
9. ஷேக்ஸ்பியரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
10. சாக்கரட்டிஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
11. அரிஸ்டாடிலும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

12. பிளேட்டோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
13. செனகாவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
14. மிர்தாவின் புத்தகமும் வேதாத்திரியமும்
15. நீட்சேயும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
16. கன்பூசியனிசமும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
17. தாவோயிசமும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
18. சர் ஐசக் நியூட்டனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
19. வால்டேரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
20. ரால்ப் வால்டோரா எமர்சனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
21. சார்லஸ் டார்வினும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
22. காரல் மார்க்ஸ்ஸும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
23. இராபர்ட் கிரீன் இங்கர்சாலும் வேதாத்திரியும்.
24. சிக்மண்ட் பிராய்டும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
25. ஜேம்ஸ் ஆலனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
26. ஜன்ஸ்டைனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
27. கன்பூசியஸ்ஸும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
28. பெஞ்சமின் பிராங்க்லினும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
29. ரூஷோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
30. மார்க்ஸ் அரேலியஸ்ஸும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
31. ஹிராக்ஸிடஸ்ஸும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
32. எபிகோரஸ்ஸும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
33. ரூஸ்வெல்ட்டும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
34. சர் ஐசக் நியூட்டனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

WORLD BEST 34 PHILOSOPHERS AND VETHATHIRI MAHARISHI COMPARATIVE STUDY

1. Leo Tolstoy and Vethathiri Maharisi
2. HIPPOCRATES and Vethathiri Maharisi
3. HENRY WADSWORTH LONGFELLOW and Vethathiri Maharisi
4. Kalil Zibran and Vethathiri Maharisi

5. Fyodor Dostoevsky and Vethathiri Maharisi
6. Rumi and Vethathiri Maharisi
7. Laozi and Vethathiri Maharisi
8. William Shakespeare and Vethathiri Maharisi
9. Socrates and Vethathiri Maharisi
10. Aristotle and Vethathiri Maharisi
11. Plato and Vethathiri Maharisi
12. Seneca and Vethathiri Maharisi
13. Book of Mirra and Vethathiri
14. Friedrich Wilhelm Nietzsche and Vethathiri Maharisi
15. Sir Isaac Newton and Vethathiri Maharisi
16. Voltaire and Vethathiri Maharisi
17. Emerson and Vethathiri Maharisi
18. Charles Darwin and Vethathiri Maharisi
19. Karl Marx and Vethathiri Maharisi
20. Robert G. Ingersoll and Vethathiri Maharisi
21. Sigmund Freud and Vethathiri Maharisi
22. James Allen and Vethathiri Maharisi
23. Albert Einstein and Vethathiri Maharisi
24. Confucius and Vethathiri Maharisi
25. **Benjamin** Franklin and Vethathiri Maharisi
26. Rousseau and Vethathiri Maharisi
27. Marcus Aurelius and Vethathiri Maharisi
28. Roosevelt and Vethathiri Maharishi
29. Taoism and Vethathiri
30. Confucianism and Vethathiri
31. Heraklitus and Vethathiri Maharishi
32. **Epikurus** and Vethathiri Maharishi
33. **Machiavelli and Vethathiri Maharishi**
34. Franklin D. Roosevelt **and Vethathiri Maharishi**